

NASLOV—ADDRESS
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: HENDERSON 2812
Največji slovenski teden
v Združenih državah
ameriških

The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

Zelezničar Louis
1004 N. Chicago St.

GLASILOK SK. JEDNOPE

OFFICIAL ORGAN

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter December 12th, 1933 at Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1106, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1918

ŠTEV. 15 — No. 15

LETO (VOLUME) XIX.

Velikonočnice

I.

"Oni pa so šli, in so grob objali
z varuhom, in kamen zapečatili."
(Mat. 27, 65.)

Noč je čula nad Judejo in ob
jela loge in dobrave.

Tiho, tiho vsepovsod, mirno,
niti vedno nagajivi vetrč ni
igral se z oljčnim listjem. Ble
da luna si je zakrila obličeje s
temnimi oblikami. Vsepovsodi ka
kor tiha žalost . . .

Tam ob grobu, trudno, plaho
stopa straža, zvesto čuva, pazi,
če je pečat cel na kamenu, ozi
ra se in posluša, če li kdo pri
haja, da bi vkradel Njega.

Tiho vse . . .

Kje so učenci, nekdaj tako
goreči in zavzeti zanj? Kje
apostol Peter je goreči, kje je
ljubljene Njegov, apostol
Ivan?

Ni jih! Strah prevzel je vse.
Skruti plaho se zapirajo in ča
kajo s trepetom, kdaj li pride
druhal po nje in jih pelje pred
Pilata, da jih obtobi zarote in
obsodi v smrt, kakov Učenika.

Ni jih! . . . kakor bi ga bili
vsi zapustili; kakor bi si ga ho
tel izbrisati iz spomina.

Tiho, tiho vse povsodi . . .
Plaho stopa straža in napeto
čaka, gleda, pazi! . . .

II.

"Vstal je, ni ga tukaj!"
(Marko 16, 6.)

Rano jutro, zarja je vzplavala
nad vrhovi. Nebo žari skriv
nostno, veličastno. Veje palm
in oljk trepetajo pričakovanje.
Vsepovsodi neko pričakovanje.

Straža se zavija v plašč—
mraz pretresa trudne ude, trud
nost hoče objeti zaspane oči —
samo korak še premaguje spa
nje.

In tedaj votlo bučanje, stre
sa se zemlje ogrodje—blišč ne
znosen, veličasten, vse nebo ža
ri, gori kakor plamen bi objel
vso zemljo — in angelj je odpril
grob s pečatom zapečaten in
odvalil je ogromno skalo.

Veličasten in častit Zveličar
je vstal iz groba, premagal, str
okove smrti, ni ga oviral pečat
ni straža, ki se je kakor mrtva
zgrudila na zemljo.

Aleluja! Aleluja!

Log okoli in dobrave, drob
ne ptice, cvetke nežne iz gošča
ve, vse veselo pojte, vzklika:
Aleluja!

Poj! Le poj! oj duša moja!
Aleluja! Aleluja!

III.

"Nikar se ne bojet!"
(Mat. 28, 5.)

Korakov trdnih stopaj po
stezi proti grobu. Strah
navdaja vse, bodo li mogle zad
njici k ljubljenemu Učeniku, da
ga mazilijo, da mu skažejo zad
njo čast. Umrl je strašne smr
ti Učenik njihov, na križu zdih
nil svojo dušo; njih up, tolažba
njih, telo Njegovo zapira velik
kamen. Kdo jim odpre grob,
kdo odvali kamen, da Ga mazi
lij? In bo li to dovolila stra
ža?

V skrbih in žalosti se bližajo
grobu. In spokornica Marija
hiti naprej. Zavest, da je on
bil, ki jo je rešil grešnih spon,
pridobil zopet jo za Boga, ta
zavest ji pospešuje korake.

In ko prispe do groba, odva
len je kamen in grob ne skri
va Učenika, grob je prazen. In
tedaj v obleki sončni, sončnega
obrava, blesteč, pogled nanj ne
znosen je očem — sedi poslanec

božji poleg groba: "Nikar ne
bojte se! Ve iščete Jezusa kri
žanega, ni ga tukaj; vstal je,
kakor je rekel!"

Tedaj Ga ni! Vstal je! — Ve
selih nog, z upapolnim sreem
hite brž povedat novico velič
astno in skrivnostno: "Gospod
je vstal!"

IV.

"Resurrexit, sicut dixit—Vstal je
kakor je rekel."
(Mat. 23, 6.)

Log in polje, travniki, dobra
ve, ptice, čujte, čujte vi zem
ljani: Vstal je, Aleluja!

V sprevodu veličastnem vese
lo ljudsko srce poje: "Zveličar
gre iz groba," Aleluja!

Zvonovi veselo pevajo, po
oklici odmevajo: Aleluja, Ale
luja! In jaz, in jaz pa naj mol
čim? Naj v strahu trepetam,
bežim naj, skrivam naj se, ko
vse prepeva. Vstal je, Aleluja!

Ne, ne! Ni mogoče! Srce mi
je prepolno radosti, veselja. In
to sreca mi v notranjosti peva:
Vstal je kakor je rekel, Aleluja,

Zvonovi veselo pevajo, po
oklici odmevajo: Aleluja, Ale
luja! In jaz, in jaz pa naj mol
čim? Naj v strahu trepetam,
bežim naj, skrivam naj se, ko
vse prepeva. Vstal je, Aleluja!

In povsod, vsepovsod: raz
nost nova, upi novi in ljubezen
nova vstaja v srcih prenovlje
nih: Aleluja! Aleluja!

—

Ksaver Meško:

Maria Magdalena

Noč je pala na Jeruzalem.
Noč polna nemira, šuma in gro
ze. Nemir v hišah, nemir v sr
cih. V hišah, ki so bile sicer v
svom bogastvu in svoji odlič
nosti tako pokojne, vse vvišene
nad nemir sveta, nad skribi
navadnih zemljjanov, in so stale v
morju stavb mogočne in po
nosne, bahate, skoro kakor bi ne
bile od tega sveta. Nemir v hi
ši velikega duhovnika prejšnjega
leta, Ane, ki je, nenadoma izvra
n iz oblastne pokojnosti svojih sivih let in svojega do
stojanstva, v vsi naglici zbral
okrog sebe osem, in dvajset sve
tovalev. V njihovi navzočnosti,
podprt v svoji oblasti in ve
ličini še po njihovi veljavni, je
hotel zaslišati krivega preroka in
podpihalca ljudstva iz Galileje. Nemir v najvišji uradni
hiši, v hiši Kajfe ali Kefe, zadnjega poglavljara na smrt obsojenega starozavezne cerkve. Nemir skelečega sovraštva in
nestrpnega pričakovanja, da mu
je bilo sreca napeto kakor tetiva
na loku, ki bo zdaj zdaj izprožila
smrtonosno puščico nanj, ki
se v svoji prevratni držnosti de
la Sina božjega, ruši ugled tem
plja Gospodovega in v samem
templju spodkopava čast služab
nikov tega templja . . . Nemir v
srcu drugega Kefe, glavarja
porajajoče se novozavezne cer
kve, ki razburjen, ves vetro
vom predan, ker od svojega Uč
enika in svoje moči odtrgan, po
tovorušči velikega duhovnika po
preklinja, se roti in prisega, da
tega človeka od tam nekje iz
slaboglasnega Nazareta ne po
na, da nikdar ni hodil z njim, nikdar
govoril z njim. Nemir in obup
pekla v srcu njega, ki
kakor pijan in blazen po mestu
tava, vsem in vsakemu, ki ga
poslušati hoče, govori in razkla
da, da je veliki zbor na smrt ob
sodil nedolžno kri, ponuja nazaj
rideset srebrnikov in jih vrže,
kdo jih vse posmehljivo, a odloč
no odklanjajo, v hišo božjo, in v
srčnem obupu gre in poiše vrv,

VSTAL JE!

ALELUJA!

Velikonočna

(Za Glasilo K. S. K. Jednote zložil Ksaver Meško)

Zivljenje novo se budi,
brstni zelenje, cvet dehti:

Od smrti naš Gospod je vstal,
vstajenje da bi nam še dal:

Aleluja.

Aleluja.

In ptičke pevke žvrgole,
se vesele, Boga slave:

Premagal smrt, pekla temo
in nam odpril je vhod v nebo:

Aleluja.

Aleluja.

da bi naredil konec mukam v trp
ljenju in obupu se potapljoče
ga srca . . . Nemir in šum po
vsem mestu, med tisoč in tisoč
glavo množico, ki je privrela od
vseh strani sveta v sveto mesto,
in še v pozni nočnih urah po
mestnih ulicah valovi: eni išče
jo prenočišča, drugi hite za do
vzetkom, tretji hlepe za užitkom
in ga, od zla gnani, z napetim
remirom iščejo. V ostrom na
sprotju s temi bodo množice ver
nih in poboznih prebledele noč v
gorečih molitvah, v vedno se po
navljajočem, zateglo — melodici
nem pevanju psalmov . . . Ne

mir, dasi po velikem strahu pri
dušen in prikrit, a tem resnič
nejši, ker iz žive hvaležnosti in
globoke ljubezni porojen, zlasti
na hribu Ofelu, med ubožnimi
delavci, dinarji in tempelski
mi sužnji, ki so dobivali od Je
zusa iz Nazareta največ dobrot,
pa so mu bili v svoji prirodnji
preprostosti in nepokvarjenosti
že najbolj hvaležni. A so zdaj
videli, kako so v pozni nočnih
urah njih prijatelja, dobrotnika
in tolaznika hlapci in stražniki
svetega sinedrijia (Sinedrium,
hebrejsko sanhedrin, visoki zbor
judovski, najvišje judovske

dišče, je štelo 71 članov. V ti
noči se seje niso vsi udeležili, n.

pr. Nikodem in Jožef iz Arima
teje ne.) tirali zvezanega, vsega

mokrega in oblatenega gori proti

Sionu. Nemir zunaj v pred
 mestnih, v oklici mesta, daleč
dol in puščavo. Psi sobole
zavijali, žalostno tulili, kakor bi
kri in smrt volah; šakali zunaj
mesta so lajali zateglo in tožeče,
da nobeno drugo noč tako stra
hotno in žalobno . . . Nemir ce
lo na nebu. Raztrgani pepel
natli oblaki so valovali po nebes
v noči, sama, s tujim moškim v
samotni ulici.

Skoro sta že bila drug mimo

no bičala in podila. Iza razce
franlj zaves nebesnih je zdaj
zdaj pogledala polna luna, pa se
je kakor vsa preplašena v krat
kem spet skrila . . . Groza pri
prijateljih Gospodovih: razkro
pili so se kakor jata vrabičev,

če fant kamen mednje vrže, po
skrili se po votlinah Olske go
re. Samo dva sledita Gospodu: eden
v otroški ponižnosti in vda
ni ljubezni, da bo v njih pokrep
čan, draga poplačan zanj pod
križem; drugi v ognjevitvi vi
hrovosti in samozavesti, da bo v
njih osramočen in do tal poni
žan, ko bo v svoji črni uri Go
spoda zatajil. Močne in zveste
ostanjo ob vseh grozotah in
vsem nemiru samo nesebično

ljubeče: slabotne žene!

drugega, kar se moški, oblečen v
obleko rimskega častnika, nena
doma in naglo, kakor da jo je
še zdaj spoznal, obrne k nji in
jo nagovori: "Marija, ali si ti?"

"Jaz," mu preprosto odgovori
deklica, ki se je plašno zdržnila,
ko je videla, da se je noč spre
hajalec obrnil proti nji, a jo je
tako minil ves strah, ko ga je po
glasu spoznal. "Pri prijatelji
Serafiji, ženi starešine Simona,
sem bila. In kam ti, centuriu: stot
nik, častnik, ki ima sto vojakov
pod seboj.) Petronij?"

"Straže pregledovat. V slu
žbi sem. Od začetka tretje noč
ne straže ves dan do večera."

"Zmerom tako veden, Petronij."

"Služba, dolžnost, Marija. Saj
drugega v ti deželi zame ni."

Deklica ni rekla ničesar. Po
vesila je glavo in oči, ker se ji je
zazdelo, da zveni bes besed čast
nikov raho očitanje.

Tudi centurius je za čas mol
čal. Pa je povzel tiše, z nekako
pritajenim poudarkom — morda
je bila le s silo prikrita bol: "In
ta dolžnost me kliče prav zdaj
od tod, iz tvoje bližine, Marija."

"Kako, Petronij? Kaj hočeš
reči?"

"Tako po vaših praznikih za
pustum Jeruzalem. V Rim se
vrnem."

Deklica je molčala. Globlje
je sklonila glavo, ker ji je še ve
čja teža legla na že vse razbolje
no srce. Ni vedela, kaj bi naj
odgovorila. V srcu je vsa živa
vsta vstala zavest, kako jo mladi
centurius že nekaj let ljubi. Lju
bil jo je pa že od začetka in ves
cas povsem drugače ko drugi
moški. Tudi v času, ko je bila
še igrinja raznim moškim in bi
bila tudi njemu, če bi bil roko
po nji stegnil. Pa ni. Morda
ne, ker je v resnici s srcem
ljubil, ne samo s strastjo, kakor
vsi drugi. Morda ne, ker je bil
tako ves obziren, ves prefinjen:
sin visokega rimskega uradnika,
ki je dolgo služeval na Gr
škem in se tam oženil s ple
menito Grkinjo. In je grška kri in
plemenitost primesila rimskemu
ponosu in rimske moči dražest
no nežnost, ki je bila v nekakem
čudnem, očarjujočem nasprotju
z njegovo vojaško službo. Zato
je bil tudi on nji več nego vši
drugi moški, dokler ni spoznal
Jezusa iz Nazareta. A poza
bil ga tudi potem ni. Naspro
tni, pogostoma je mislila nanj.
A zdaj čisto z drugačnimi čuvst
vi in misli, ko nekdaj. Zdaj
je želela tudi nemu le eno, naj
večje srečo: "Da bi spoznal tu
di Petronius! Da bi mu Učenik
to milost dal!"

"Marija, poglej mi v oči," je
iz tesnega molka obeh nena
doma zaprosil centurius z mehkim
glašem. Sladko jo je spreletelo ob v

(Nadaljevanje iz 1. strani) njegova postava — je stal ob nji, in iz polteme je ostro odseval nekoliko zagoreli njegov obraz, malo suh, a skladen, kakor iz brona ult. Mirne oči so bile široko razprtje, vse potopljene v njo; uštice tesno stisnjene, tiste ustnice, ki je tolkokrat mislila o njih, da kažejo in izdaja jo vso njegovo moč, s katero zna krotiti ljudi, predvsem pa samega sebe.

Stal je mirno, korak od nje, uživajoč jo samo z očmi. A bila je dovolj ženske, da si je rekla z nekako sladostjo: "Kako vodno stoji pred mano! Kakor bi stal pred samo rimsko cesarico!"

Ko je čutila, kako se ves potaplja v njene oči, ji je zablisknil skozi spomin na dogodek v prvih časih njune ljubezni. Prišel je k nji in ji prinesel šopek cvetka. — "Kako pravite pri vas temu cvetu?" jo je vprašal. — "Spominčice." — "Kako krasno ime! Tako modri so ti cveti kakor tvoje oči. — Spominčice! Tudi tvojih oči se bom spominjal vse dni življenja."

Vidi in čuti, kako zdaj pogreza pogled v njene oči. Kakor bi hotel izpititi vso njih krasoto in sladost, kakor bi si nameraval utešiti vso žejo, ki jo je duha trpe, kar teh oči gledal ni!

"Marija," je povzel spet mehko, ko je ona molčala in pod pečicimi njegovimi pogledi oči spet povesila, "srečen sem, da sem te še srečal in te smem gledati še enkrat, vsaj skozi mrak. Saj solnčnega dne meni ni več, odkar si se ti od mene odvrnila. Ne, ne, ne trepetaj! Ne očitam ti ničesar, Marija. Ljubzen tripi, ne očita. Zahvaljena budi Usoda, ki ti mi je še na pot privedla. Odhajam, videl te ne bom nikoli več, Marija. Kakor se bom ločil, kako živel potem, daleč od tebe — govoriti zdaj o tem, nima pomena. Ne — ne obražaj se v stran Marija. Saj sem ti rekel, da ti očitati ne nameravaš nica. In se spominjaš, da sem kdaj besed prelomil? Upam, da ne. Pravim samo to, Marija: kakor bi mi bila padla dragocen, neskončno mi draga vaza na tale kameniti tlak in bi se bila na kosce zdrobila, tako se je razblačila moja srca. Tedaj, ko si šla za tem človekom iz Gajleje —"

"Saj ni človek, Petronij!" mu je vpadel deklica naglo, z ognjem, in je odločno potlačila solze, ki so jí že v oči silile. "Ni človek, kakor smo drugi. In tudi ljubili ga nisem kakor bi kakoga drugega, navadnega moža. Sin božji je."

Naravnost v oči je gledala centuriju, brez strahu, skoro bojevito in izzivljeno.

In je videla, kako se je Petronius bolno nasmehnil. In kako so se mu globoke črne oči, ki so poprej njeni tako iskale, zdaj zagledale nekam mimo nje, dalej tja po ulici, kakor bi nekje v daljavi nekaj ali nekoga iskale. Lice njegovo pa se je jazdelo zdaj bledejše, kakor bi trpel mlaadi mož silne bolečine, ki jih le z velikim napornom kroti in taji. In zazdelo se je ji, da je bilo v njegovem glasu še več mehkobike in vdanosti, skoro topla hvaležnost, ko ji je odvrnil:

"Laže bi mi bilo, Marija, če bi bilo tako. Ako ne bi ljubila človeka. A kako naj to verujem? Nisem Jud, Marija, ne poznam ne vaše vere ne vašega Božja."

"Pa ga morda še spoznaš," ga je spet prekinila z ognjevitvo vnemo. "Nikoli nisem govorila z Učenikom o tebi, Petronij — ničesar mu ni treba praviti, saj v naših srečih bera, saj vse ve. A zdaj ob slovesu, ko te ne bom morda nikoli več videla, ti povem in priznam: ves ta čas, kar se je usmills mene in me preordil, sem ga v srcu prosila: 'Usmills se, Gospod, tudi Petronija! Daj najti tudi njemu pravo proti edino resnično luč!'

"Kaj je s tem možem, si nisem na jasnom, Marija, dasi sem mnogo o njem slišal. A po-

vem ti odkrito: ne sovražim ga, le občudujem ga. Čutim: mnogo močnejši od mene mora biti, ker mi je vzel tvojo ljubezen, Marija."

"Ni je, Petronij! Samo očistil jo je. Da sem te ljubila in te ljubim, Petronij, ti je dokaz prav to, da sem ves ta čas zate molila. V slovo ti priznam to, sicer ti ne bi nikoli. Bodti stresel z glavo: "Zlate sanje — prazne sanje! Proč! Saj ne bo nikoli več!"

Naglo se je obrnila, po ulici navzdol odhitela.

Zavzet in žalosten za njo strmeč je ostal centurio na mestu. Še dokaj časa, ko je že za vogeleno hišo v prečno ulico, po kateri je bil on prišel, utorila, je stal in zrl za njo, kakor da umeti ne bi mogel, da jo je videl zadnjikrat. Čez dolgo časa je polglasno zdihnil, stresel z glavo, kakor bi hotel otresti s sebe vse trpljenje neutešene ljubezni, vso bol, ki je ob nenadnem srečanjem v srcu spet zasekele. In se je naglo obrnil ter z vojaško-odločnimi koraki stopal med molčečimi hišami po ulici navzgor.

* * *

Centurio Petronius se je kazal na zunaj mirnega in ledenega, kakor se je spodobil rimskega častnika v službi in pred množico judovskih veljakov, ki so sicer s sovraštvom zrli na rimsko vojaštvo, a so ga danes bili veseli, ker jim je bilo orodje za njih maščevanje, in kakor je vedel, da se mora kazati in vesti pred vso to razcapano, umazano judovsko drhaljo.

Toda za to ledeno zunanjostjo je v njem vse drhtelo. Dobil je ukaz, da naj spremlja z delom kohorte (Kohorta je števila 600 mož. Ni pa bila navadno nikoli polnoštevilna.) obsojenega Nazareca in obsojenega morilca in razbojnika na goro Kalvarijo in naj čuva pri njih, da izdihnejo in jih s kriza snamejo.

Mož pokorščine ob tem povejlu ni z očesom trenil. Toda v srcu mu je bolno zakričalo in mu govorilo in kričalo med vsem spredvodom — dovolj sramotnim, si je rekel, ko je poslušal in gledal divjanje množice v velikim začudenjem. Mračilo se je bolj in bolj, dasi ni bilo še niti sredi popoldneva. Po nebu so kaotično valovale čudne skupine grozeciv sivo-črnih oblakov, oblitih z nenavadno krvavo-rdečo lučjo: kakor bi nekje v nevidnem ozadju gorela ogromna grama in bi metalna nanje svoj krvavi soj. Kratki, močni sunki izredno vročega vetra so se zagnali zdaj zdaj čez goro, kakor bi se valili čez vrhove nevidnih valov vroče reke. Postajalo je soporno, da je prsi in grlo stiskalo.

Kar se je naredila skoro povsem noč. Centurio je pogledal proti nebu in je z začudenjem videl, da je solnce popolnoma otemelno.

Petronius, ki ni poznal strahu, kadar je imel opraviti z ljudmi, je čutil, da delujejo krog njega in nad njim višje moči. Zdržnil se je, ozrl se plašen na križ.

In je videl: vse telo obsojenčeve je utonilo v tem; le obraz, bled kakor belo platno, s krvavimi sragami prečrtn, je sijal iz teme s tako nenavadno svetobo, čisto belo, povsem mirno, da ni zaplapal iz nje ne najmanjši zubel in utrinik, vendor tako jasno in močno, da ga je v oči začemelo.

V tistem trenotku je nebo prezel in na vse strani prekrizal strašno plameneč blisk. In iz oblakov je pal bučen in bobnec grom in se je valil čez svet, a sta nebo in zemlja pod njim drhtela. Vsa gora se je nenadoma zamajala, da so se vojaki in tudi centurio opotekli.

"Potres! Potres!" so vzklikali in vrečšči vsevprek prešteni glasovi. Ljudstvo, ki je bilo da zdaj vse obrnjeno proti križu in je gledalo obsojenca iz Nazareta, se je splašilo kakor čreda ovac, če je nenašoma zgrozi velika nevarnost. Eni so hoteli bežati na to stran, drugi na nasprotno. Nastalo je suvanje, srdito prerivanje; vmes divji krik, glasne kletvice, vreščanje in civiljenje žensk in otrok, glasno, obupno klicanje Jezovega na pomoč.

"Bog nas je udaril! — Pravljega so križali! — Proč od tod

nil s sladostjo, ki pa se je po prvem toplem navalu preila v bolečo trpkost, kako je nekdaj že žamstve valeve gladili in božal, in kako je pročno zlato teh mehkih slapov teklo in drselo pročno in neslišno kakor solnični pramehi skozi njegove roke. Zasekeli ga je spomin odbegle sreče. Odvrnil je pogled, nestrpno stresel z glavo: "Zlate sanje — prazne sanje! Proč! Saj ne bo nikoli več!"

A jo je vendar čez nekaj trentkov iznova iskal. Videl je, kako je zdaj zdaj dvignila oči proti obsojencu, tako zaupno proče in ob enem tako neskončno hvaležno, da si je rekel: "Živiljne bi dal za en sam tak njen pogled!"

Ko je visel Galilejec že dokaj časa na križu in so množice v svojem besnenju že nekoli one-mogle in odnehale, se mu je zadele dva, trikrat, da je čudežna sinjina iz njenih oči zacetvela tudi sem proti njemu. Kaj mu le govoriti ta pogled, s solzami zastri, iz globin bolesti vzevetel? Ni si bil na jasnom. Zato tem nemirnejši. In se je raznet spet in spet vprašal: "Kaj misli o meni? Me li obsoja? Misli morda, da se njegovega trpljenja veselim, ker mi jo je odvezel? Žal bi mi bilo, če bi me sodila tako napačno."

Ni vedel, ni slutil, da misli njan le ž ljubezni in usmiljenjem. In da v ti usmiljeni ljubezni žanji molji in prosi: "Zdaj ti je tako blizu, božji Učenik. Za njegovo dušo te prosim, Gospod preusmiljeni, v ti tvoji in moji najtežji ur!"

Iz teh misli, iz tega nemira, iz vsega njegovega hrepenujanja in trpljenja je zdramilo centurija nenavadno in čudno, ki se je tedaj godilo krog njega, na nebu in na zemlji, med nebom in zemljijo, in je navdajalo njega, njegove vojake in večino množice v velikim začudenjem. Mračilo se je bolj in bolj, dasi ni bilo še niti sredi popoldneva. Po nebu so kaotično valovale čudne skupine grozeciv sivo-črnih oblakov, oblitih z nenavadno krvavo-rdečo lučjo: kakor bi nekje v nevidnem ozadju gorela ogromna grama in bi metalna nanje svoj krvavi soj. Kratki, močni sunki izredno vročega vetra so se zagnali zdaj zdaj čez goro, kakor bi se valili čez vrhove nevidnih valov vroče reke. Postajalo je soporno, da je prsi in grlo stiskalo.

Kar se je naredila skoro povsem noč. Centurio je pogledal proti nebu in je z začudenjem videl, da je solnce popolnoma otemelno.

Petronius, ki ni poznal strahu, kadar je imel opraviti z ljudmi, je čutil, da delujejo krog njega in nad njim višje moči. Zdržnil se je, ozrl se plašen na križ.

In je videl: vse telo obsojenčeve je utonilo v tem; le obraz, bled kakor belo platno, s krvavimi sragami prečrtn, je sijal iz teme s tako nenavadno svetobo, čisto belo, povsem mirno, da ni zaplapal iz nje ne najmanjši zubel in utrinik, vendor tako jasno in močno, da ga je v oči začemelo.

V tistem trenotku je nebo prezel in na vse strani prekrizal strašno plameneč blisk. In iz oblakov je pal bučen in bobnec grom in se je valil čez svet, a sta nebo in zemlja pod njim drhtela. Vsa gora se je nenadoma zamajala, da so se vojaki in tudi centurio opotekli.

"Potres! Potres!" so vzklikali in vrečšči vsevprek prešteni glasovi. Ljudstvo, ki je bilo da zdaj vse obrnjeno proti križu in je gledalo obsojenca iz Nazareta, se je splašilo kakor čreda ovac, če je nenašoma zgrozi velika nevarnost. Eni so hoteli bežati na to stran, drugi na nasprotno. Nastalo je suvanje, srdito prerivanje; vmes divji krik, glasne kletvice, vreščanje in civiljenje žensk in otrok, glasno, obupno klicanje Jezovega na pomoč.

"Bog nas je udaril! — Pravljega so križali! — Proč od tod

zemlja se odpira, počre naši — Bežimo, bežimo!"

Gora pa se je tresla, da se je vse gugalo kakor opijaneno in so se ljudje drug v drugega zatajivali, kakor bi se v besnem srdu napadali. In vendar so po prvih plašnih krikih skor vse onemeli, kakor bi jim bila groza usta zapria in bi drhte, vendar pričakovali sodbe božje. Čudno tešna, grozeča in moreča tišina je zavladala po vse Kalvariji.

"Ali naj grem domov?" Kolikokrat se je mladenec tak v vprašal z velikim hrepenujanjem v svojem srcu. Toda odgovor je bil vedno isti: "Ne! Sram me je! Kaj bi pa rekli domači, če stopim takoznanem pred nje?" Ne! Nikdar! Prej se moram vendar dostojno obeleči. V mestu si poiščem dela — Delo! O, kolikokrat je to že poskušal dobiti, toda povsod so ga nezaupno odslovili. Sicer pa to ni prav nič čudnega, zakaj njegov nemirni, temni pogled je vzbujal to nezaupanje.

Dva dni že ni nič toplega zaužil. Komaj se še pregiba od slabosti. Naenkrat se mu stemni pred očmi. Opoteče se proti Križu. Glej, tam je prostor, kjer si odpočišči. Boječe in le za hip pogleda visečega Kristusa, sede na klečalnik, s hrbotom pa se nasloni na Križ. Ves izmučen zapre oči in čaka, da mine omotica. O, kako bedno je vendar to moje življenje! V vročini in mrazu, dežju in snegu se klatim ves sestradan po cesti, kakor obstreliena zver. Ali ne bi bilo bolje, da napravim vsemu temu konec — tam na onile lipi? Kdo bi za mano žaloval? Nihče! — Nihče! — O pač — mati bi si izjokala oči in oče bi utrujen zdrknil v grob. Kako sem mogel vendar tako globoko pasti! —

Pred dušo mu zaraja njegova nedolžna otroška doba. "To je angel," so govorili ljudje, ko so ga videli vsako jutro streči pri sv. maši. In prvo sv. obhajilo! Moj Bog, kaj bi vendar rekel moj star g. župnik, če bi videl svojega dobrega nekdanjega prvoobhajanca v tej strašni uri?! Vse je minilo, vse ugasnilo — srca najlepšega dneva v življenju, sveti skepi, velika priziga — "Moje zlato detinstvo, moja nedolžna mladost! Moja sveta pomlad!"

Danes zjutraj je hitela tod mimo deklica, tako čista in lepa kot mlado jutro samo. Pred Križem je poklenila ter prisreno pozdravila Gospoda. Ko pa je vstala, je rekla: "Dobri Odrešenik, vzemi, vzemi te rože za jutranji pozdrav! Naj dehete ob tovih svetih, nogah."

Vzela je tri najlepše rože in jih pritrjala na prebodenje Ježusove noge. Še enkrat se je ozrla z ljubezničnem očesom na Odrešenika in je odbrzela. — In rože, s svežo roso prepravljene, so žarele in dehete kot preklopni krov v vročem vzdihom Gospoda pobožno pozdravijo. Včasih se ustvari tam dober otrok, pobožna mladenka ali stara ženica, ki ozajša križ s vetrilicami.

Danes zjutraj je hitela tod mimo deklica, tako čista in lepa kot mlado jutro samo. Pred Križem je poklenila ter prisreno pozdravila Gospoda. Ko pa je vstala, je rekla: "Dobri Odrešenik, vzemi, vzemi te rože za jutranji pozdrav! Naj dehete ob tovih svetih, nogah."

Tedaj pa se zdrne. Nekaj mehkega in hladnega zdrsnje po njegovem vročem čelu in mu pada na roke. Prestraten po gleda. — Kri? Kri! Zares, rdeče krvave kaplje. Zopet, vse zmeden se ozre kvišku in zaleda krvavoreče rože na Ježusovih nogah. Sonec je vzel tem cvetkam moč, pa so se osule in njih listi so padli kot krvave kaplje na mladeničeve čelo in na njegove roke. Zadelo se mu je, kot da teče križ prebodenih nog Njega, ki je hodil v življenju z ranjenimi nogami preko trnja in bodečega peska.

"Oh, očisti me, Gospod, s svojo krvjo!" Ali ni tako molil dan za dan pri sv. maši? Ježusova križa more očistiti, Ježusova križa more ozdraviti. "In naj so tvoji grehi rdeči kot škrat, bodo bei kot sneg."

Dvignil se je ter poklenil pred Križanega. Zadnji rožni listi so se vsuli izpod Gospodovih nog in obležali na mladeničevih sklenjenih rokah. Ali ni to znamenje od zgoraj? Ali je mogoče. Ali ne čuje čisto razločno mehki glas s Križa? "Pogum, sin moj! Tudi zate je tekla moja križna beda. Tvoja beda, tvoje uboštvo, tvoje gremepo domači hiši — ali nisi čul iz vsega tega moj klic, ki te je vabil nazaj?

Doma žalujeta za izgubljenim

MISIJONSKI SKOF IRENEJ FRIDERIK BARAGA

Spisal DR. FRANC JAKLIČ

Kot v Šmartinu, tako tudi v Metliki ljudje niso mogli pozabiti Barage. Ko jih je kot misijonar in pozneje kot škof prišel obiskat, so se kar trumoma zgrijali okrog njega.

Ponekod se bere, da je dekan na Dergancu v kazeni za njegovo neprimerno ravnanje z Barago do

"GLASILLO K. S. K. JEDNOTE"

Slovensko-ameriški Slovenski Zavetnik v Ameriškem državljanstvu	
Društvo in raziskovanje	
CLAYTON, OHIO	
U.S. MAIL CLASS REGISTRATION	
OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY THE GRAND COUNCIL OF SLOVENIAN CATHOLIC UNION OF THE U.S.A. IN THE NAME OF THE ORDER TERMS OF THIS ISSUE	
CLAYTON, OHIO	
TERMS OF SUBSCRIPTION:	
For Members Yearly	\$1.00
For Non-members	\$1.00
Foreign Countries	\$1.00

REDNIŠTVO in upravnštvo "Glasila K. S. K. Jednote" pošilja tem potom vsem cenjenim čitateljem lista širom Amerike, Kanade in onstran oceana vdanostne velikonočne pozdrave in iskrena voščila.

Ivan Zupan,
urednik in upravnik.

PRAZNOVANJE VELIKE NOCI

Velika noč je največji praznik v cerkvenem letu. Sv. Gregor nazianški zatrjuje, da je Velika noč kraljica vseh dni, praznik vseh praznikov, ki prekaša dneve Gospodove v veličanstvu kakor prekaša sonečne zvezde. Sv. Epifanij piše: "Velika noč je praznik za ves svet, kronska in vrhuncem vseh praznikov."

V prvih letih krščanstva so obhajali Veliko noč povsem drugače kot danes; vsled tega je nastal v drugem stoletju spor glede časa praznovanja Velike noči. Cerkve na Jutrovem so zahtevalo, da naj se praznuje Velika noč vnedno 14. dan prvega judejskega meseca, ker so tedaj tudi Hebreji obhajali svoj takozvani "pascha" praznik. Šele na zboru v Niceji leta 325 se je doseglo glede tega sporazum. Na tem zboru se je določilo, da naj se obhaja Velika noč po celiem krščanskem svetu in za veden čase na prvo nedeljo po polni luni, ko nastopi že pomlad; torej najbolj zgodaj dne 22. marca ali najkasneje dne 25. aprila.

Od začetka tekočega stoletja se je praznovalo 22. marca samo enkrat, in sicer leta 1818. Oni, ki so dočakali to zgodnjino Veliko noč so že zdavno vsi pomrli; tako zgodnje Velike noči tudi mi ne bomo nikdar doživeli in tudi ne naši potomci, ker je ne bo več niti v tem, niti v prihodnjem stoletju.

Leta 1886 smo praznovali Veliko noč najkasneje, kar je mogoče, 25. aprila; zadnja tako pozna Velika noč je bila leta 1666 in bo zopet leta 1943 ali tedaj, ko že marsikoga izmed nas ne bo več med živimi.

Velika noč je v zgodovini krščanstva najstarejši in tudi najbolj pomemben praznik, kajti po njiju se ravnajo vse drugi premakljivi prazniki cerkvenega leta, Binkošči, Vnebohod itd.

V starih časih so Veliko noč obhajali ves teden; tedaj je bilo prepovedano vsako hlapčevsko ali kako drugo hrupno delo in je bil določen ta čas samo molitvi ter obiskovanju cerkva. V osmeh stoletju so celotensko velikonočno praznovanje na Nemškem skrajšali že samo na tri dni; leta 1772 je pa papež Klement XIV. odstavil tudi praznovanje velikonočnega torka. Kakor znano v Ameriki dandanes ne praznjujemo niti velikonočnega ponedeljka.

Zed nekdaj je navada delitev piruhov (jajc) za Veliko noč. Nekateri pripisujejo ta običaj že običajem prav starih časov, ko se je smatralo podarjeno jajce za primerno darilce ob času, ko narava zopet vstaja in se ozivlja iz zimskega spanja. Pri kristjanjih je pa piruh v obliki jajca simbol vstajenja. Že prvi kristjani, živeči v Palestini so imeli navado rdeče barvati velikonočne piruhe (jajca), kar znači prelito kri našega Izveličarja na gori Kalvariji. Perzijanci so barvali jajca in delili prvi dan meseca marca v sončnem letu. Egipčani, Gauli in Rimljani so tudi delili jajca in uživali ob gotovih praznikih. Na Škotskem je še dandanes običaj, da kmetje na velikonočni teden iščejo po grmovih in v šotorju ptičja jajca; kdor najde kakšno, pomenja to zanj srečo. Dandanes pa barvamo velikonočne piruhe že na različne načine.

Najlepši prizor velikonočnega praznovanja se vidi vsako leto na ta dan v Washingtonu, D. C. pred Belo hišo. Tik pred stanovanjem predsednika se zbere na Veliko noč dopoldne cela kopica otrok, ki valijo piruhe po travniku sredi vrta, predsednik pa to igro zadovoljno opazuje iz svojega stanovanja.

Na Velikonočno nedeljo se vrši v baziliki sv. Petra tudi velika cerkvena slovesnost. Pri tej priliki podeli sv. oče svoj apostolski blagoslov vsemu svetu "urbi et urbi."

Letos se bo Veliki teden tako tudi Velikonočno praznovalo na posebno slovenski način z raznim pobožnostmi, ker bomo obhajali 1900-letnico Kristusove smrti. V ta namen je sveti oče proglasil izredno sveto leto, ki traja do 2. aprila, 1934. Dal Bog, da bi nam to leto doneslo dosti milosti in božjega blagoslova!

RAZNE ZANIMIVOSTI

kov, ki so metalni granate.

Svetopisemski Golijat je bil po zatrdilu starih zgodovinarjev visok šest kubitov in eno ped, kar bi znašalo po naši meri 11 čevljev.

Narodno, oziroma državno himno Anglije "God Save the King," je zložil ter uglasbil leta 1743 Henry Carey.

Beseda "grenadir" (vojak) je nastala v 17. stoletju na Francoskem po oddelku voja-

Najbolj sloveči italijanski slikar Raphael Sanzio je pokopan v Pantheonu, Rim. Umrl je leta 1520.

V državi New York je bilo suženjstvo odpravljeno že leta 1827.

Tripe križi na zastavi Velike Britanije so: križ sv. Jurija, sv. Andreja in sv. Patrika. Ta kombinacija križev znači zvezno srednje "decima," kar znači eno med Anglijo, Škotsko in Irsko.

Eriški kanal je bil otvorjen in izročen prometu leta 1825.

Svetovna zgodovina amatra za očeta zgodovine grškega zgodovinarja Herodota.

Označba bolezni "influenza" je italijanskega izvora in pomeni po našem pospeševanje ali vzrok prehlada.

Neki angleški kemist je nedavno izumil načrt izdelovanja stekla ali šip iz sladkornega siropa. Te vrste šipe imajo posebnost prednost s tem, da skozi iste veliko bolj prodirajo ultravijoličasti žarki sonca.

"Fatom," mera globočine morja znaša dolžino, oziroma globočino šest čevljev.

V zvezi z umorom pokojnega predsednika Abraham Lincoln, katerega je med neko gledališko predstavo v Washingtonu napadel gledališki igralec Booth, je bila tudi Mrs. Mary E. Surratt. Oba sta bila obešena.

Grand Canyon, Colo., je 217 milj dolg; globok od 4,000 do 6,000 čevljev in od ene do 18 milj širok. Da je mogoče priti do struge Colorado potoka, ki teče v tej kotlini, je treba hoditi štiri ure.

V Parizu na Francoskem je kruha, narejen iz naše ameriške pšenice, veliko cenej kot naš ameriški kruh. Ondi se prodaja dva in pol funta težke štruce kruha za dva in pol centa naše veljave; koliko stane štruca našega kruha, to sami dobro veste; tako tudi kako velika je ista.

Otok Greenlandije, na severu je največji otok na svetu za Avstralijo. Njegova površina znaša 826,000 štirjaških milij; prebivalstva ima okrog 25,000, po večini Eskimovcev; 700,000 štirjaških milj površine Greenlandije zavzema večen led, ki meri ponekod do 2,000 čevljev globoke ali visoke ledene plasti. Ta otok je dolg 1,400 milj, širok pa ponekod do 900 milj. Ondi traja zima tekoma leta 275 dni.

Na nekem pokopališču na Angleškem je major (častnik) Peter Labeliere pokopan v grobu tako, da ima glavo pri tleh, noge pa pri vrhu. Način tega pokopa si je ta častnik sam določil pod posebno prevezo. Menil je namreč, da bo na sodni dan lahko takoj vstal.

Znanstveniki so izračunali, da človek, ki koraka ali potuje na zapadno stran, tehta več kot bi korakal proti izhodu. To so znanstveniki dognali na podlagi vrtenja ali sukanja zemlje.

Sloveča Greenwich zvezdarana (observatory) se nahaja v Greenwich parku, na malem hribčku. Ta park je oddaljen pet milj južnoiztočno od znanega londonskega mostu (London Bridge). Zvezdarna je bila ustanovljena leta 1675. Skozi park ali zvezdarno teče glavna ali osrednja točka meridiana, po katerem računajo geografsko dolžino zemlje. Greenwich ima št. 162. Naše iskrene čestitke.

Povratek iz Rusije.—Neki narodnik v Newburgu nám naznamo, da se je te dni iz Rusije (pokrajine Kharkov) v Clevelandu vrnil naš sobrat Andy Brajdč, rodom Hrvat, kjer je preživel 11 mesecev. Vrnil se je s svojo soprogo in otroci. Sobrat Brajdč se o Rusiji nič ne pohvali, pač pa graja Staljinovo diktatorsko vlado. Vesel je, da se nahaja zopet v naši svobodni Ameriki. Dobro došel zopet v našo sredino.

Povodom potresa na otoku St. Pierre Martinique leta 1902, je našlo smrt 30,000 oseb.

Pleme Lao, domačinov v Siamu ima za posebno slaščico velike pajke. Ti pajki so tako veliki, da lahko lovijo gotove vrste ptice.

Leta 1932 je skozi panamski prekop prepeljalo 4,506 parnikov. Ti parniki so morali plačati \$20,000,000 prevoznega davka.

Trije križi na zastavi Velike Britanije so: križ sv. Jurija, sv. Andreja in sv. Patrika. Ta kombinacija križev znači zvezno srednje "decima," kar znači eno med Anglijo, Škotsko in Irsko.

Dime je desetino do desetino. Dime je desetina do larja.

Država Indiana obsega 36,554 štirjaških milij površine; ta država je štela leta 1930 3,238,503 prebivalcev. Prvi naseljenec se je ondi naselil leta 1733, v Ameriško Unijo je pa pristopila leta 1816.

VESTI IZ CLEVELANDA

Pogreb pokojnega Mr. Paul Schnellerja. — Zadnji četrtek, dne 6. aprila dopoldne ob devetih se je vršil pogreb pokojnega Mr. Paul Schnellerja iz hiše žalosti na 463 E. 120. cesta v slovensko cerkev sv. Vida ob jako veliki udeležbi občinstva. V zadnje slovo mu je na domu pred pogrebom zapel kvartet "Zarje" dve žalostnici "Blagomu" in "Vigred." Peti sv. mašo zadušnico je daroval gospod župnik Rev. B. J. Ponikvar, orglar in pel je pa Mr. Ivan Zorman. Rev. Ponikvar je imel po dovršenem sv. opogivalu kratek, a kaj ganljiv govor pokojniku v spomin; Mr. Zorman mu je pa v slovo in zadnji pozdrav zapel dve ganljivi žalostniki; cerkev je bila polna vernikov. Spreved se je vršil potem na Calvary pokopališče, kamor so pokojnika položili k večnem počitku. Dodatno k našemu zadnjemu poročilu o smrti Mr. Schnellerja, naj bo tem potom omenjeno, da zapušča poleg že označenih sorodnikov tudi dve sestri in sicer Mrs. Ano Spehar ter Mrs. Katarino Shultz, obe v San Francisco, Cal. Naj v miru počiva!

Zanimiv koncert. — Na Belo nedele, dne 23. aprila popoldne ob 2:30 bo priredila v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. skupina pevcev iz New Yorka, znana pod imenom Balkan Mountain Men koncert z bogatim sporedom. Navedeni pevci so znani širom Amerike po svojem lanskem nastopu portoročnih radio programov ob nedeljah popoldne. Tenorist je naš rojak Mr. Ivan Ribič, baritonist pa Mr. Emil Blazevič, rodom Hrvat. Vstopnice so že sedaj na prodaj pri Mrs. Kushner v Ljubljani v srednji vremenu. Anton Gojkovič. — V Črenšovicih v Slovenskih goricah je umrl kanonik g. Ivan Mandić. — V Kranju je preminula 65letna Marija Podrekar rojena Kokalj. — V Ljubljani je odšel v večnost železniški upokojenec Jože Rajner. — V Kamniku je zapustil svet železniški uradnik v pokolu Franc Pregelj. — V Celju so pokopali dijaka Joška Žekarja. — Pri Sv. Križu v Ljubljani so dali v gomilo učiteljico v pokolu Marijo Švajgar, rojeno Arko. — V Ljubljani je zapel mrtvaški zvon policijskemu nadzorniku Josipu Podreberšku. — V Ljubljani je umrl inženjer Zdenko Skalicky. — V Zagrebu je preminil dr. Leo Lemež. — V Svečini je zapestil solzno dolino posestnik Jožef Jamšek. — Na Ptujškem gori je odšel v večnost 86letni Anton Gojkovič. — V Črenšovicih v Slovenskih goricah je umrl tamošnji župnik Jožef Čačič. — V Kosezah pri Ljubljani je preminul posestnik Alojzij Zakotnik. — V Ljubljani je mirno v Gospodu zaspal uradnik pivovarne Union Ivan Zorc. — V Ljubljani je odšla v večnost zasebnica Alojzija Rotar.

— V Ponikvi so pokopali Amalijijo Šmigovec rojeno Vrečko. — V Brežicah je zapel mrtvaški zvon Ljubi Lipejevi rojeni Lipold, soprogi veletrgovca. — V Ljubljani so položili v gomilo Josipa Mayerja, bivšega lekarja. — Istotam je preminul skladisnik državne železnice v pokolu Ignacij Šramel. — Solzno dolino je zapustil 78letni gostilničar Anton Urbančič na Čatežu pod Zaplazom. — V Mariboru je zaspal v Gospodu bivši vinski trgovec Josip Vrabič. — Na Rudniku so pokopali Mirka Poljaka. — V Celju je odšla v večnost Marija Urch, rojena Wippel. — V Novem mestu je zapestil mrtvaški zvon trgovcu Juriju Picku. — Istotam je zapestil solzno dolino Ivan Koklić. — V Ljubljani je odšel v večnost delavec tobačne tovarne Anton Volč.

V Sušju pri Ribnici je dne 8. mrcia umrl po kratki, težki bolezni mežnarjev oče, France Lovšin. Iz vseh strani so ga hodili kropiti prijatelji in znanici. Vsi so čutili, da je z njim preminil mož-poštenjak, ki je že življenje hodil po ravni poti vere, pravčnosti in krščanske ljubezni. Njegov pogreb je bil dokaz splošnega spoštovanja, ki ga je pokojnik užival. Šest duhovnikov in velika množica ljudstva ga je spremljalo na njegovih zadnjih poti iz domače hiše k prijazni cerkvici sv. Križa, kjer je podružično pokopališče. Bil je lep pogreb, kakor jih lahko vidi skromna deželska vasica. Pa je mežnarjev oče to tu di zaslužil. Sam globokoveren in odločen katoličan je tudi svojo družino vzgojil v odloč-

IVAN ZUPAN:
POKVARJEN VOZICEK
(Slika iz življenja)

Ob mrtvaškem odrudu vdovo glej ihete; smrt ji neisprosna uničila vso srečo.

V rakvi mož njen dragi smrtne sanje sniva; zopet za en grob bo večja božja njiva.

V času tem pa sinček njen v sobo stopi, gleda mater, rakev, v misli se zatopi . . .

"Mamica, povej mi, kaj sreči ti žali? Ateja čemu so semkaj spančkat dali?

Ročni mož voziček ves je že iz reda. Kdo ga bo popravil? Atek mož, kaj ne da?"

Toda atek mirno spi do večne zore, želje sinčku svojem spolnitvi ne more . . .

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Novi grobovi: V Zagrebu je umrl kanonik g. Ivan Mandić. — V Kranju je preminula 65letna

K. S. K.

JEDNOSTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Solventnost: aktivnega oddelka 103.26%; mlačinskega oddelka 104.81%.

Od ustanovitve do 28. februarja, znana skupina izplačana podpora \$4,915,438

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 20-10th St., North Chicago, Ill.

Prvi podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C. St., Pueblo, Colo.

Druga podpredsednica: MARY HOCHHEIMER, 2124 Miller Ave., Cleveland, O.

Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomodni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: LOUIS ZELEZNICKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNING, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni zdravnik: DR. M. F. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

N A D Z O R N I O D B O R :

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A, Eveleth, Minn.

MRS. LOUISE LIKOVICH, 9527 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

FRANK FRANCICH, 8011 W. National Ave., Milwaukee, Wis.

GEORGE BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

FINANCIAL ODBOR :

JOHN ZULICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.

RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

P R O T N I O D B O R :

JOHN DECMAN, BOX 529, Forest City, Pa.

MRS. AGNES GORISEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

WILLIAM F. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., South Chicago, Ill.

JOHN R. STERBENZ, 114 Woodland Ave., Laurium, Mich.

U R E D N I K I N U P R A V N I K G L A S I L A :

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tiskajo se Jednote, naj se pošljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznana, oglaša in naročimo pa na GLASILLO K. S. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

ESELE in blagoslovjene velikonočne praznike želim vsem cenjenim sobratom in sestram K. S. K. Jednote. Naj po deli novovstali Izveličar milost, da bi se sedanje slabe delavske razmere širim dežele v resnici kmalu zboljšale, kar bo pri pomoglo tudi naši bratski organizaciji.

Frank Opeka,
glavni predsednik K. S. K. Jednote.

RAV zadovoljne in veselje velikonočne praznike želim vsem glavnim odbornikom, vsem članstvu K. S. K. Jednote, tako vsem odbornikom krajevnih društev in tudi prijateljem in znancem.

Josip Zalar,
glavni tajnik K. S. K. Jednote.

(Nadaljevanje s 3. strani)

ko boste tako zbrani v mogoden zboru, zapojet blaženo pesem v spomin na davno minule lepe čase in na vse dobre Slovence okoli Vaju hranimo v častnem spominu!

Ivan Žorman.
Cleveland, O., v aprilu, 1933.

POKOJNEMU PRIJATELJU
PAVEL SCHNELLERJU
V SPOMIN

Nisi morda li opazil, da prihaja spet pomlad? Robini so vsi že tukaj, saj si slušal iste rad.

Roze prve pomladanske zopet nas pozdravljajo; prerojenje vse narave z vigradio proslavljajo.

V času tem veseljem, novem, drug imel si pa načrt: V letošnji da se pomladni bo preseili v rajske vrt.

Kar na hitro in za vedno si od nas poslovil se— Vse prehitro, vse prekmalo grob Te hladni krije že—

Na Kalvarijskem tam grobju znance ranjke našel si; njim za vedno se pridružil tudi dragi Pavél Ti.

O, le sladko tam počivaj! Mir in pokoj naj Ti bo! Nas pa smrt še bridka čaka; vsi za Tabo pridemo —

Ivan Zupan.

Obredi Velikega tedna slovenske cerkve v New Yorku.

New York, N. Y.—V slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda na Osmi cesti (63 St. Marks Place), bo red službe božje na Veliki teči: Na Veliki četrtek, petek in soboto zjutraj vselej ob 7. uri; zvečer v četrtek in petek molitve in petje žalostinke ob 8. uri. Blagoslov-

ljenje velikonočnega jagnjeta na Veliko soboto popoldne ob 2. uri pri Mr. John Lenartcu, 828 E. 24th St.; ob 3. uri pri Mr. Matija Rehbergerju, 420 E. 85th St.; ob 4. uri v Slovenskem Domu v Brooklynu 258 Irving Ave.; ob 5. uri pri Mr. Alojziju Češku, 42 Halick Ave.; ob 6. uri v cerkvi na Osmi cesti, 62 St. Marks Place. Ob 8. uri Vstajenje, h kateremu privede pravodlano svojo deco, napravljeno z procesijo, zbirališče v cerkveni dvorani. Po Vstajenju zopet balogslavljenje jedil, nato spovedovanje. Na velikonočno nedeljo je peta sv. maša tako zjutraj ob 8. uri kakor tudi ob 10. uri; po drugi sv. maši je blagoslov z Najsvetejšim. Na velikonočni pondeljek bode sv. maša samo ob 10. uri; zjutraj ob 8. uri pa spovedovanje in obhajanje.

Veselo Alelujo Vam želi Rev. Hijacint Podgoršek, župnik.

Ameriški Slovenci in sestra razstava v Chicagu

Chicago, Ill.—Cenjeni gospod urednik: — Odmerite mi malo prostora, da podam svoje mnenje o svetovni razstavi, ki se bo vrnila letos v Chicagu. S paznjenjem zasledujem, ako se bomo tudi ameriški Slovenci kaj zavzeli za kako sodelovanje na tej svetovni razstavi — World's Fair. Po mojem je na vsak način dolžnost ameriških Slovencov, da bi se na tej svetovni razstavi pokazali kot narod. Gre za naš vpliv in za našo narodno čast. Naj takoj povem, da na nas starejše to sicer ni tolikega pomena. Je pa to velikega dalekosežnega pomena za našo mladino. V naši mladini bodo vzrastli novi Amerikanci. Že sedaj imamo veliko naših ameriško-slovenskih zdravnikov, advokatov in drugih raznih profesionistov, inteligentov, na katere smo lahko ponosni. Ti pa bodo imeli korist od tega, ako naš narod Amerikanci spoznajo kot narod, ki je po svojem deležu tudi velike prispeval, da je ta velika in jih še vedno višajo.

Zdaj pa še malo o naših mestnih volitvah, ki se vršijo dne 18. aprila, za župana, za klerka in za aldermane. Vsakdo dobro ve, da imamo sedaj v mestnem uradu poštene može, zato jih pa še zanaprej izvolimo, namreč: za župana Mr. Atkinsona, za klerka Mike Opeka in za aldermana na naši prvi vardi Matevž Kerna. Vsek poštanj mora odkrito pripoznati, da tako poštene može v mestnem uradu ni še nikdar bilo kot so ravno zdaj; torej jih ponovno izvolimo. Slovenci iz North Chicaga smo bili dosedaj skupaj združeni, kar se tiče politike, pri tem nismo poznali razlike kakšnega mišljenja je kdo; to je res nekaj lepega, kdo stvar dobro premisli. Toda žalibog zadnjih čas se je zanetilo neko osebno sovraščino in nevoščljivost od naše strani, kar je še bolj sramota, namesto da bi se ravnali po naukah sv. vere, ki nam veli: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!

Vsek poštanj mora odkrito pripoznati, da tako poštene može v mestnem uradu ni še nikdar bilo kot so ravno zdaj; torej jih ponovno izvolimo. Slovenci iz North Chicaga smo bili dosedaj skupaj združeni, kar se tiče politike, pri tem nismo poznali razlike kakšnega mišljenja je kdo; to je res nekaj lepega, kdo stvar dobro premisli. Toda žalibog zadnjih čas se je zanetilo neko osebno sovraščino in nevoščljivost od naše strani, kar je še bolj sramota, namesto da bi se ravnali po naukah sv. vere, ki nam veli: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!

Vsek poštanj mora odkrito pripoznati, da tako poštene može v mestnem uradu ni še nikdar bilo kot so ravno zdaj; torej jih ponovno izvolimo. Slovenci iz North Chicaga smo bili dosedaj skupaj združeni, kar se tiče politike, pri tem nismo poznali razlike kakšnega mišljenja je kdo; to je res nekaj lepega, kdo stvar dobro premisli. Toda žalibog zadnjih čas se je zanetilo neko osebno sovraščino in nevoščljivost od naše strani, kar je še bolj sramota, namesto da bi se ravnali po naukah sv. vere, ki nam veli: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!

Vsek poštanj mora odkrito pripoznati, da tako poštene može v mestnem uradu ni še nikdar bilo kot so ravno zdaj; torej jih ponovno izvolimo. Slovenci iz North Chicaga smo bili dosedaj skupaj združeni, kar se tiče politike, pri tem nismo poznali razlike kakšnega mišljenja je kdo; to je res nekaj lepega, kdo stvar dobro premisli. Toda žalibog zadnjih čas se je zanetilo neko osebno sovraščino in nevoščljivost od naše strani, kar je še bolj sramota, namesto da bi se ravnali po naukah sv. vere, ki nam veli: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!

Zdaj pa še malo o naših mestnih volitvah, ki se vršijo dne 18. aprila, za župana, za klerka in za aldermane. Vsakdo dobro ve, da imamo sedaj v mestnem uradu poštene može, zato jih pa še zanaprej izvolimo, namreč: za župana Mr. Atkinsona, za klerka Mike Opeka in za aldermana na naši prvi vardi Matevž Kerna. Vsek poštanj mora odkrito pripoznati, da tako poštene može v mestnem uradu ni še nikdar bilo kot so ravno zdaj; torej jih ponovno izvolimo. Slovenci iz North Chicaga smo bili dosedaj skupaj združeni, kar se tiče politike, pri tem nismo poznali razlike kakšnega mišljenja je kdo; to je res nekaj lepega, kdo stvar dobro premisli. Toda žalibog zadnjih čas se je zanetilo neko osebno sovraščino in nevoščljivost od naše strani, kar je še bolj sramota, namesto da bi se ravnali po naukah sv. vere, ki nam veli: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!

Vsek poštanj mora odkrito pripoznati, da tako poštene može v mestnem uradu ni še nikdar bilo kot so ravno zdaj; torej jih ponovno izvolimo. Slovenci iz North Chicaga smo bili dosedaj skupaj združeni, kar se tiče politike, pri tem nismo poznali razlike kakšnega mišljenja je kdo; to je res nekaj lepega, kdo stvar dobro premisli. Toda žalibog zadnjih čas se je zanetilo neko osebno sovraščino in nevoščljivost od naše strani, kar je še bolj sramota, namesto da bi se ravnali po naukah sv. vere, ki nam veli: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!

Vsek poštanj mora odkrito pripoznati, da tako poštene može v mestnem uradu ni še nikdar bilo kot so ravno zdaj; torej jih ponovno izvolimo. Slovenci iz North Chicaga smo bili dosedaj skupaj združeni, kar se tiče politike, pri tem nismo poznali razlike kakšnega mišljenja je kdo; to je res nekaj lepega, kdo stvar dobro premisli. Toda žalibog zadnjih čas se je zanetilo neko osebno sovraščino in nevoščljivost od naše strani, kar je še bolj sramota, namesto da bi se ravnali po naukah sv. vere, ki nam veli: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!

ameriškem življenju; gotovi del se je že in se je bo še vedno več. Te bi lahko s ponosom zrla na to zgodovino, da so tudi Slovenci bili veliki pionirji sedaj tako velike in bogate Amerike.

To mi je prišlo na misel, ko sem razmišljal o svetovni razstavi v Chicagi, katera je že skoraj tukaj. Zdi se mi, da bi bilo prav in na mestu, da bi se začeli oni, ki so na vodilnih mestih našega naroda za to zadevo zanimali.

Slovenci imamo material, ki je zgodovina naših mož pionirjev, s katerim se lahko opravljeno ponašamo. Stavim, ko bi imel za tako priliko kak drug narod tako bogat material, kakor ga imamo baš mi Slovenci, bi ga izrabili v svojo reklamo in v svojo korist. Kaj bomo storili pa mi, je seveda vprašanje.

Dolgo sem čakal, da se bo kdo drugi oglasil, pa je vse tisto. Zdi se mi, da to pa ni prav. Mi smo dolžni, če že sebi ne, dolžni smo tega dela svoji mladini, naj vsaj ona dobri kako pičeo ugleda vsled slovenskega delovanja v Ameriki. Taka je moja misel. Zdaj se naj pa oglasi še kdaj drugi in pove svojo besedo.

Pozdrav vsem čitaljem,

Leo Mladič.

North Chicago, Ill.—Kmalu bo Velika noč, ali žalobo bolj zlostna za nas, delavski slovenci. Kjer ni dela, ni jela in tudi veselja ni v teh slabih časih. Ne vem, kdaj bomo pričakali boljših časov?

Ko čitam časopise, pa vidiš, kako se nekateri zanimajo za pivo. Kaj će nam pivo? Dele, delo naj nam dajo prej, potem pa še pivo, da ga bomo lahko s kom kupovali. Toliko je pred jesenskimi volitvami pisalo v listih, kaj vse dobrega bomo naredil naš novi govor. Horner, toda dosedaj ni še nadalil nič dobrega; drugega ne, kakor samo davke je povišal in jih še vedno višajo.

Zdaj pa še malo o naših mestnih volitvah, ki se vršijo dne 18. aprila, za župana, za klerka in za aldermane. Vsakdo dobro ve, da imamo sedaj v mestnem uradu poštene može, zato jih pa še zanaprej izvolimo, namreč: za župana Mr. Atkinsona, za klerka Mike Opeka in za aldermana na naši prvi vardi Matevž Kerna. Vsek poštanj mora odkrito pripoznati, da tako poštene može v mestnem uradu ni še nikdar bilo kot so ravno zdaj; torej jih ponovno izvolimo. Slovenci iz North Chicaga smo bili dosedaj skupaj združeni, kar se tiče politike, pri tem nismo poznali razlike kakšnega mišljenja je kdo; to je res nekaj lepega, kdo stvar dobro premisli. Toda žalibog zadnjih čas se je zanetilo neko osebno sovraščino in nevoščljivost od naše strani, kar je še bolj sramota, namesto da bi se ravnali po naukah sv. vere, ki nam veli: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!

Vsek poštanj mora odkrito pripoznati, da tako poštene može v mestnem uradu ni še nikdar bilo kot so ravno zdaj; torej jih ponovno izvolimo. Slovenci iz North Chicaga smo bili dosedaj skupaj združeni, kar se tiče politike, pri tem nismo poznali razlike kakšnega mišljenja je kdo; to je res nekaj lepega, kdo stvar dobro premisli. Toda žalibog zadnjih čas se je zanetilo neko osebno sovraščino in nevoščljivost od naše strani, kar je še bolj sramota, namesto da bi se ravnali po naukah sv. vere, ki nam veli: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!

Vsek poštanj mora odkrito pripoznati, da tako poštene može v mestnem uradu ni še nikdar bilo kot so ravno zdaj; torej jih ponovno izvolimo. Slovenci iz North Chicaga smo bili dosedaj skupaj združeni, kar se tiče politike, pri tem nismo poznali razlike kakšnega mišljenja je kdo; to je res nekaj lepega, kdo stvar dobro premisli. Toda žalibog zadnjih čas se je zanetilo neko osebno sovraščino in nevoščljivost od naše strani, kar je še bolj sramota, namesto da bi se ravnali po naukah sv. vere, ki nam veli: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!

Dr. Fran Deteša:
HUDI ČASI
 Zgodovinska povest

Pričelo se je zalezovanje in ovajanje. Kdor si je upal zinti kaj nepristojnega, tega so klicali v okrožno glavarstvo in mu naložili denarno globo ali zapor, nekaterim tudi palice. Tišina je zavladala po mestu. Meščanom se je zdelo, kakor da jih iz vseh kotov gledajo neznanec, poslušajo neznanec ušesa. Prijatelj ni več zaupal prijatelju, znanec se je ogibal znanca. S temnimi obrazi so lazili ljudje po ulicah, tiko se pozdravljali, sporazumno si namigavali in pazili v javnosti na vsako besedo; doma med svojimi so zavljali tem huje.

Ko pa se je bilo zvečerilo tista dne, se je napotil Birk v prostojo k francoskemu tajništvu. Tako ponosno ni stopal kakov v prejšnjih časih v urad; hodil je tiko in oprezeno, oziral se je krog sebe in premišljeval kaj poreče, če ga kdo sreča in vpraša, kam da gre. A pot ni bila dolga; šel je skoz vrt, odprl mala vratca, in sluga mu je pokazal potem v prvo nadstropje v malo, precej prazno sobo, kjer sta goreli na mizi dve sveči. Tam je dobil Birk dva znanca; eden je bil upokojen uradnik, sicer velik kričač in zabavljat vsem višnjim naredbam, drugi pa obrtnik, ki se je bolj brigal za vfnke družbe ko za svoj obrt, znan dobrovoljček in kimavček, iz katerega si je noreca delal, kdor je utegnil. Birk se ni razveselil te družbe, dasi ga je sprevela jako prijazno; zaupljivo pozdravljanje ga je nekako žalilo.

"Časi so hudi. Kaj se hčel!" je mezikal obrtnik in mu stiskal roko.

"Ljudi je treba v strah prijeti," je dejal s povzdignjenim prstom tovariš, "inače se zgo di nešreča kakor v Metliki in Kočevju. Razmere so napete." — Vtem je vstopil tajnik La vallee z Aperton; ta je predstavil Birku francoskemu uradniku, ki mu je podal roko in mrimal prijazno nekaj besed v francoskem jeziku, potem se zopet poslovil in ostavil družbo.

Ostali pa so sedli k delu. Po vrsti so narekovali komisarju, kaj da so videli in slišali sumnega. Birk se je držal resnice; onadva pa sta pretiravala, tako da ju je včasih zavrnili, včasih se jima na glas zasmajal komisar, ki je poznal Novomeščane, katere sta slikala kot krvolocene tigre. Sestavili so zaznamek, kjer so bili opisani vsi imenitejši meščani; tega so prišteli dobromislečim, tam onega dobrromislečim, tam onega omahljivcem, zopet drugega nevarenim ugovarjalcem a la Koenrek, tretjega upornim, a brezplavnim elementom; najhuje je bila očrnilena vrsta vplivnih in upornih mož, kakršen je bil Gregorič. Razvrščali so meščane deloma po osobni mrzljini katerega izmed skrivnih nadzornikov, tako da se je često jezik komisar, če se niso mogle navesti za to in ono besedo druge priče razen ovajcev.

Drug za drugim so se odpuščali potem "nadzorniki"; nadzadje je ostal Birk sam s komisarjem.

"Kakšna se Vam zdi služba?" je vprašal komisar in ga spravil v zadrgo.

"Tako. — Za silo."

"Ker so taki sodelavci," se je zagovarjal komisar. "Kaj hočete! Vlada mora spoznavati in spoznati javno mnenje, drugače se ji izjavljajo tudi najboljše namere. A odok je more spoznati? Od uradnikov? Ti imajo že vsak svoj sistem, da vidijo in slišijo, kar hočeo, in ne vidijo in ne slišijo, česar nečeo. In kdor govorji ž njimi odkrit? V obraz se jim hvalijo vse vladine naredbe, tako da si nepreviden uradnik kaj rad domišljuje, da je nezmotljiv; a dejanski se pokaže tu pogrešek,

tam nedostatek, viden vsakomur izvzemši uradnika. Posledice so vsekdar žalostne. A kjer je država stara, ukoreninjena v mišljenu in čuvstvovanju ljudstva, tam ni to tolakega pomerna; zavira se sicer napredek, a po dolgih in dragih poskušnjah se pride vendar na pravo pot. Drugače je to v novi, ne še utrjeni državi. Tu postane vsaka napaka usodna, in sveta dolžnost vsakega državnika je izvedeti ljudsko mnenje, ljudsko sodbo. Kar je dobrega v tej sodbi, sprejme pametna vlada za svojo misel; kar je napačnega, to izkuša s poučevanjem popraviti in poravnati. V drugih stvarih ni drugače. Vzemi va pravno čuvstvo! Vpraša se, ali ima izučen pravnik tako tenko čuvstvo za to, kaj je pravo, kakor navaden človek; jaz mislim, da ne; in vendar — kolikrat zaide ljudsko mnenje ravno v pravnih vprašanjih! Tako je z umetnostjo. Umetniku je največ tega da tega, da ugaja umetnik ljudskim plastem, naj govor kritik, kar hoče, in le ljudsko odobrenje pridobi delu trajno veljavo. Kritika najhvali, kolikor ji drago, ljudstvo re bo premotila, da bi hvalilo, kar mu ne seže do sreca. A kolikrat zabrede ljudska sodba, ljudski okus in zavede celo umetnika, ki se opira preveč na "vox Dei." Tu je kritika na svojem mestu, da zavre hitri voz javne sodbe in ga obvaruje prevrata, da določi mero hvali in graji; zakaj ljudje hvalijo in grajajo preveč. Ljudsko vodstvo, vlada, ima to vzbiveno vlogo, da razvija in pospešuje, kar je zraslo dobrega iz ljudskega mišljenu in tčenja, a tudi obrezuje in zatira, kar je slabega. To nalogo more vršiti vlada, ako pozna težnje in če je dovolj razumna, da se meni zanje, in vrši jo lahko na dvojen način, ali tako, da kaznuje storjene pregreške, ali da jih zabranjuje; eno načelo je, naj se pusti, da raste plevel z žitom vred, naj doraste, se ospe in razplodi, četudi zatare toliko v toliko klasja; drugim se zdi pametnejše, da se izruje, preden je mogel škodovati. Kateri način je Vam bolj všeč?"

Birk je potrdil, da zadnji.

"In to je tudi moj način in sistem," je dejal komisar in mu ponudil roko. "A kako hočem jaz zatirati plevel brez delavcev? In najpridnejši gospodar mora rabiti slabe posle, če ne nobi dobro. Tako moram jaz, žal, mnogo zajemati iz kalnih virov in precej potem, kolikor morem, kar sem zajel. Zakaj da ni dobiti drugačnih sodelavcev, si lahko mislite. Ime jih plaši. A kdo je kriv, da je ime na taku slabem glasu, kot lopovi, ki so je zlorabili in skrunili! Da sem pridobil Vas, resnicoljubnega, odkritošrnegata, zanesljivega moža, to je v oddelku, kjer čistijo bombaž in kjer je bilo naloženega tri vagona bombaža, pričelo nenadno greti. Neznamo je, kako je prišlo do ognja, a sumijo, da je odkod prišla kaka iskrka v bombaž in v nekaj trenutkih je bila velika zaloga v plamenih. Ves oddelek se je pa napolnil z duščitim dimom. Pot gumni tovarniški delavci, ki so si stejeli v veliko srečo, v veliko srečo pa tudi ljudstvu, ki je nam izročeno in čigar blaginja nam je najvišji zakon."

Mesecov v razgovoru se je izreklo tudi imé svetovalca Gregoriča, in komisar je menil, da je proti temu nakočenega že toliko gradiva, da se bo lahko s silo ustavilo njeovo rovajenje. A čudo, čim bolj se je zavedal Birk svojega novega pota, tem milostneje je sodil ravnanje svojega nasprotnika, kakor bi ga bilo sram ostreje soditi bližnjika ko samega sebe.

"Nič mu ne bo škodilo," je dejal na videz malomarno, "če se mu za par sto frankov pristrižejo peruti ali če se pripre za nekaj časa. Potem ne bo več grebena tako pokoncu nosil."

"Stvari so take, da mu utegnijo vrat zadrgniti," je končal komisar, odštel Birku presejšnjo mesečno plačo in se prijazno žnjim poslovil.

Sam s seboj zadovoljen je hodil še nekaj časa po sobi in si ponavljal s povzdignjeno glavo vse razloge, s katerimi je bil potolažil tanko Birkovo vest. Zdeli so mu naravnost državniki, in spoznal je, da opravlja za svojo sposobnost mnogo prenizko službo. Premalo ga čislajo, vse

premaio. Ta misel mu je grena veselje. A meščanstvo se ga boji, to je tudi nekaj, in Gregorič ima on v pesteh. To je bilo prijetno zadoščenje, katero je knali samo strah, da ne bi oddal sovraženi mož v določenem obroku skritega orožja.

Birk pa je šel domov s prepranjem, da je komisar vendarle pošten človek in da je prisiljen rabiti nevredne pomočnike. Poslednje besede, ki so se nanašale na Gregoriča, mu niso prav ugaiale, a prigovarjal si je, da pretrira komisar in da se imovit mož in mestni svetovalec ne obodi kar tako k smrti; to da so same besede. A kakor dobrota, ki nam jo je storil zoprni človek, tako je pekel Birk ostali Gregoričev dolg. Odleglo mu je, ko da je poravnal šestisti večer. Se da bi mu bilo najljubše, da bi onega človeka nič več ne videl, nič več ne slišal o njem; ni mu budil več srda njegov spomin, pač pa druga neprjetna čuvstva.

Razmere v mestu so postajale od dne do dne neznošnejše. Vedno več je bilo kaznovanih zaradi hujskanja, in kar domisliti si niso mogli kaznjenci, odkod bi bilo oblastvo zvedelo to in ono. Vse mesto je bilo kakor premreženo po ogleduh, zavladala je občna nezaupnost, pretrgale so se najtesnejše prijateljske vezi, in vse križem se je tožilo in dolžilo.

(Dalej prihodnjič.)

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Slovenci prepeljani v državni zapor. Iz belgrajškega policijskega zapora so bili zvečer dne 6. marca, 1933 z vlakom prepeljani v zapore kraljevega sodnega stola v Sremsko Mitrovico bivši narodni poslanec Janez Brodar, Jernej Vombergar, Josip Loboda, Franc Grilc, Vinko Kos, Tomaz Ogrin, Peter Cerar, Alojzij Ilja, župnik Matija Skerbec in Franc Gregorin. Vsi označeni so bili osojeni v sledenih čenurških izgredov, o katerih smo že poročali.

POŽAR V PREDILNICI
 Predilnico Mauthner v Litiji, Jugoslavija, je zadeila velika nesreča, ki je povzročila v vsem okraju ure groze in strahu, kar jih še zlepa ne pomnijo. Le takojšnji pomoči se je zahvaliti, da ni strašna nesreča zahvalovala nobene človeške žrtve.

Do nesreče je namreč prišlo, ko je v oddelku, kjer čistijo bombaž in kjer je bilo naloženega tri vagona bombaža, pričelo nenadno greti. Neznamo je, kako je prišlo do ognja, a sumijo, da je odkod prišla kaka iskrka v bombaž in v nekaj trenutkih je bila velika zaloga v plamenih. Ves oddelek se je pa napolnil z duščitim dimom. Pot gumni tovarniški delavci, ki so si stejeli v veliko srečo, v veliko srečo pa tudi ljudstvu, ki je nam izročeno in čigar blaginja nam je najvišji zakon."

In to je tudi moj način in sistem," je dejal komisar in mu ponudil roko. "A kako hočem jaz zatirati plevel brez delavcev? In najpridnejši gospodar mora rabiti slabe posle, če ne nobi dobro. Tako moram jaz, žal, mnogo zajemati iz kalnih virov in precej potem, kolikor morem, kar sem zajel. Zakaj da ni dobiti drugačnih sodelavcev, si lahko mislite. Ime jih plaši. A kdo je kriv, da je ime na taku slabem glasu, kot lopovi, ki so je zlorabili in skrunili! Da sem pridobil Vas, resnicoljubnega, odkritošrnegata, zanesljivega moža, to je v oddelku, kjer čistijo bombaž in kjer je bilo naloženega tri vagona bombaža, pričelo nenadno greti. Neznamo je, kako je prišlo do ognja, a sumijo, da je odkod prišla kaka iskrka v bombaž in v nekaj trenutkih je bila velika zaloga v plamenih. Ves oddelek se je pa napolnil z duščitim dimom. Pot gumni tovarniški delavci, ki so si stejeli v veliko srečo, v veliko srečo pa tudi ljudstvu, ki je nam izročeno in čigar blaginja nam je najvišji zakon."

V razgovoru se je izreklo tudi imé svetovalca Gregoriča, in komisar je menil, da je proti temu nakočenega že toliko gradiva, da se bo lahko s silo ustavilo njeovo rovajenje. A čudo, čim bolj se je zavedal Birk svojega novega pota, tem milostneje je sodil ravnanje svojega nasprotnika, kakor bi ga bilo sram ostreje soditi bližnjika ko samega sebe.

"Nič mu ne bo škodilo," je dejal na videz malomarno, "če se mu za par sto frankov pristrižejo peruti ali če se pripre za nekaj časa. Potem ne bo več grebena tako pokoncu nosil."

"Stvari so take, da mu utegnijo vrat zadrgniti," je končal komisar, odštel Birku presejšnjo mesečno plačo in se prijazno žnjim poslovil.

Sam s seboj zadovoljen je hodil še nekaj časa po sobi in si ponavljal s povzdignjeno glavo vse razloge, s katerimi je bil potolažil tanko Birkovo vest. Zdeli so mu naravnost državniki, in spoznal je, da opravlja za svojo sposobnost mnogo prenizko službo. Premalo ga čislajo, vse

bombaža, ki je gorel kakor smodnik.

Pred oddelkom so se pa odigravali pretresljivi prizori. Natah je ležalo več moških nezvestnih in ni pomagalo nikako polivanje z mrzlo vodo in tudi obkladki in drgnjenje se niso obnesli. Na srečo je bil hitro na licu mesta zdravnik Dr. Orel, ki je ponesrečencem prisločil na pomoč. Z umetnim dihanjem pod njegovim nadzorstvom, se je ljudem posrečilo, da so nekatere zopet obudili k zavesti. Pri štirih moških je bil pa tudi ta poskus brezuspešen in so jih morali odpremiti v ljubljansko bolnico, kjer se je zdravniškemu osobju končno vendar, dasi po dolgem času, posrečilo, da so jih vendar spravili zopet k zavesti.

Ponesrečeni delavci so: Francec Zajc, Anton Brovič, Ivan Marn, Ignac Nadžar, Lipe Sluga in Franc Kolmann. Med tem, ko so ponesrečencem pomagali, je pa požar uničil vso zalogu bombaža in napravil nad pol milijona škode.

VAS BORŠT POGORELA

Na Rakitni je 17. marca izbruhnil velik požar, ki je popolnoma uničil vas Boršt. Rakitna nameč obstoji iz več majhnih naselj, katerih ena se imenuje vas Boršt, ki je postal žrtev požarne katastrofe.

Greti je pričelo okoli 11. ure dopoldne in pravijo, da so zavzeli neprevidni otroci. Ogenj se je širil z vso naglico in kmanom.

V JUGOSLAVIJO

po hitrem ekspresem parniku

PARIS

18. apr. 19. maja, 16. junija

CHAMPLAIN

April 22, May 13

ILE DE FRANCE

29. aprila, 27. maja

Nizke cene na vse kraje

Jugoslavije

Za poletna in poletna leta vpravljajo nadzorne poslovne agente

French Line

26 PUBLIC SQUARE, CLEVELAND, O.

PRAKTIČEN MOLITVENIK

ZA AMERIŠKE SLOVENCE JE MOLITVENIK

"SLAVA MARIJI"

Katerega je spisal in sestavil Rev. K. Zakrajšek, dosegotni misijonar med ameriškimi Slovenci

Molitvenik "SLAVA MARIJI" je pripraven za moške in ženske, zlasti za člane Najsve. Imena in članice Krščanskih žena in mater, ker ima tozadne skupne obhajilne molitve.

Tiskan z velikim razločnim mastnim tiskom, in je pripravljen v tem odrzu za starejše in mlajše. Lepo pripravne zlepne oblike.

VSEBINOIMA SLEDI:

Molitve k predstitti Devici zoper hude misli.

Molitve k Materi v potrebi in žalosti.

Molitve k sv. Jozefu v sili.

Molitve v čast angelu varhu.

Molitve k sv. Cirilu in Metodu.

Molitve k sv. Mohorju in Fortunatu.

Molitve pri volitvi stanu.

Molitve otrok za starče.

Molitve zakonskih

Kay

OUR PAGE

6117 Euclid Ave., Cleveland, Ohio

Jay

Easter

Not all of us can live in Easter always. One did. St. Paul, alone of all the apostles, did not know Jesus in His earthly life. The Savior Who had triumphed over death came to be nearer and dearer to him than to the rest. The ascended Christ was a greater reality than the One Who had trod the earth, Who had preached, taught, and comforted. The burden of the preaching of the Apostle of the Gentiles was, "If Christ be not risen your faith is in vain: ye are yet in your sins." Small wonder that his constant prayer was "that I may know Him, and the power of His Resurrection." Great as may be the value of the transcendent fact of the Resurrection, great as might be the knowledge of it, a greater remained: the power behind it; the influence it would exert. Furthermore, that influence shall be personally felt. This only is complete knowledge. Men deny the fact that Easter proclaims, setting it with those things that please fancy and flatter hope. Others give it their credence, as they might any vouch for fact. To deny would do violence to reason. These latter do not stop to inquire, "What relation has the Resurrection to me? What influence will it have on my life and actions?" Only those who feel will know its power. Not the mind alone but the whole man must know. There was an earthquake in San Francisco, this is a fact. How different the statement, "I was in the midst of it, tossed about by the swaying earth, blistered by devouring fire, and homeless by the devastation that followed." Information of the Resurrection is not enough. Experience is essential. The difference is, knowing a power. St. Paul's prayer should be the prayer of all Catholics on Easter Sunday. We are not like Christ's immediate followers. They brought spices to anoint His dead Body. His enemies brought stones and seals, and soldiers to keep Him down. He afterward had to show His hands and His feet, and they were glad. We are not to put our fingers into His hands, and our hands into His

Postpone Savine's Concert

Chicago, Ill.—The symphony concert which was to be held March 26 was postponed by Prof. Alexander Savine, conductor, to April 23. The postponement follows the request of many society women and also because of the Lenten season.

Among the patrons who are interested in this great concert are Dr. Leonid Pitamic, the Yugoslav minister to U. S.; Rufus Dawes, president of the World's Fair; Otto Kerner, attorney general of the state of Illinois; Mrs. Strong and other prominent personages too numerous to mention.

This proves to us Jugoslavs in Chicago that at last we have a man in our midst who is a great musician, composer and conductor. It is hoped that he will be able to continue with his good work for many years.

Besides the excerpts from Prof. Savine's unique opera, "Xenia," there will be presented for the first time exquisite musical compositions by Mozart, Wieniawski, Chopin, Ippolito-Ivanov and Dvorak.

The vocal ensemble includes soloists and Prof. Savine's students, who have already made their mark in the musical world. Among them are our own Slovenians, Mrs. Mary Sirkovec, alto, and Ludwig Skala, radio and concert singer, who is the best known Slovenian baritone in the Middlewest. On many occasions he has been called the Slovenian silver-voiced baritone.

In order that every Jugoslav man and woman may be enabled to purchase a ticket for this outstanding event the Jugoslav Arts Committee has arranged for special rate tickets. Call Mr. Skala at Roosevelt 7871, or write to him for information, 2116 W. 21st Pl., Chicago, Ill.

News Dealer.

PLAN AFTER-EASTER DANCE

Youngstown, O.—The SS. Peter and Paul Cadets basketball team under the leadership of Social Chairman, George Staresinic, have completed plans for a dance to be given April 27 in the school auditorium.

The Yankee Rhythm Girls will wave the baton from 8:30 to midnight. The public is cordially invited to attend. Admission 25 cents.

Are you going to the Junior Convention?

GRACE and gladness to your heart, and may it be partly directed in blending with the spirit of our organization. Officers of the Union and the entire membership has my sincere wishes for a joyful Easter.

Frank Opeka,
Supreme President.

'Masterful Monk' Plays to 1,000 at 6th Presentation

Joliet, Ill.—The sixth presentation of "The Masterful Monk" given at De La Salle High School on March 30 played to over 1,000 people. It is estimated that between 2,500 and 3,000 people have already viewed this modern love and tragedy drama. Many people, who have witnessed it three and four times, have stated that they will see it again if it is repeated.

The Blessed Virgin Mary Sodality and the cast of "The Masterful Monk" are very grateful to the Ven. Brother Basil for his kind invitation.

"The Masterful Monk" was dramatized by the Rev. M. J. Hiti with the permission of the Rev. Owen Francis Dudley, author of the novel by the same name. The Rev. Fr. Dudley and his publishers are now arranging with the Rev. Fr. Hiti to print the play for world-wide production. The dramatist has received letters from all sections of the United States asking for a copy of the play and permission to stage "The Masterful Monk."

The sodality and the cast of "The Masterful Monk" realize that they cannot adequately thank the Rev. Fr. Hiti for his great kindness in allowing them to first present his exceptional drama. In return for his favor we assure him of a remembrance in our prayers for the continued success of "The Masterful Monk."

Joliet Sodality Girl.

Waukegan Edges Joliet in Grade Cage Series

Waukegan, Ill.—The Mother of God Grade School basketball teams forged ahead to take the lead in intercity competition with the Joliet grade school quintets in a home and home series staged recently.

The Waukegan varsity graders won both tilts, defeating Joliet 24 to 11, on the Waukegan floor March 27, and then traveling, April 4, to Joliet, where they tripped the locals, 29 to 22, on the De La Salle floor.

In the first tilt the Joliet boys led 11 to 6 at the half-way mark, but the locals rallied to outpoint the visitors. J. Aic paced the winners with 11 points, while Lekan scored four for the losers.

In the return game the Waukeganites held a 12 to 9 lead at the intermission, and continued to win the verdict. Madruh and Kovacic, with 15 and 9 points, scored high for Waukegan, while Adamich and Cernugel tallied 10 points apiece for Joliet.

The Joliet B team beat Waukegan, 29 to 23, on the Waukegan floor and evened up the series by dropping 25 to 18 on the Joliet court. Mutz and Tezak tallied high for Joliet in the series, and Gerjol, F. Grom and J. Grom paced the Waukegan

TOOTH TALKS

Dr. J. W. Molly

Teeth and the Eyes

Very many of the leading ophthalmologists in this country stress the importance of the part focal infection plays in producing the various affections of the eyes.

In all diseases of the eyes, the teeth should be given a careful examination.

The most common site for focal infection is the mouth. In children it is found often in the adenoids, tonsils and sinuses, than in the teeth, while in the adults it is the teeth rather than the tonsils or adenoids that are the seat of trouble.

Iritis, a very common ailment of the eyes, is in most cases caused by toxins from infected teeth. Positive results of focal infection have been shown in congestion of the eyelids and globe. When vision is cut down without any apparent cause look for some trouble in and about the teeth.

No doubt the reader has heard at some time or other of someone suffering from some specific eye ailment who had his trouble cleared up by having their infected and bad teeth taken care of.

From the hundreds of clinical cases reported, we are forced to conclude that infected teeth and ocular troubles are very often interrelated.

An eye man who does not give his patient the advantage of these observations fails in his duty to his patient.

AN BOWLING TOURNEY FACTS

Sixth Annual Midwest KSKJ Bowling Tournament
Time: April 29 and 30.
Place: Chicago, Ill. Catholic Youth Organization Center, 31 E. Congress St. Fifty-two perfect alleys.

Events: Five-man, double, individuals and all-events. Both men and women classes.

Entry fee: One dollar for each individual in each event. Payable at time entry is filled.

Bowling fee: One dollar for each individual in each event, payable at alleys.

Prizes: Medals for all finishing first in any of the events. First five-man team will receive trophy. Cash prizes for good bowling. Cash prizes for good fellowship.

Special event: Men past 40.

Entries close: April 21.
For entry blanks and information write to Frank P. Kosmack, Secretary, 2116 W. 22d St., Chicago, Ill. Phone Canal 2138.

MISSION COMES TO CLOSE

La Salle, Ill.—Elaborate services marked the closing of the mission at St. Roch's, conducted by Father Alexander, pastor of St. Stephen's Church in Chicago.

A procession, consisting of small children of the parish, who were dressed in white, paraded through the aisles of the church. The Litanies were sung by the members of the senior choir and the parishioners.

Father Alexander stated that he was more than satisfied with the attendance and he complimented the members on their faithfulness.

Clique Club.

scorers.

The intercity series started a number of years ago, now gives the Waukegan aggregation a 5 to 3 advantage.

Hold Last Rites for Former Prexy of KSKJ

Cleveland, O.—Last rites for Paul Schneller, former supreme president of the KSKJ, were held in St. Vitus' Church April 6 and followed by burial in Calvary Cemetery.

The deceased expired April 3, after a period of three days' illness culminating in a complication of pneumonia and a diabetic coma.

He was born Sept. 13, 1870, in Sinji vrh pri Vinici, Bela Krajina, Yugoslavia. In 1886 he came to America and settled in Calumet, Mich., where he was married to Anne Vertin. The marriage was blessed with six children, three sons and three daughters.

Paul Schneller became a supreme officer in the KSKJ in 1902 when he attended the seventh general convention of the KSKJ in Cleveland, at which time he was elected to the office of Supreme Jury Committee. At the following two conventions he was elected to the presidency of the Board of Trustees.

In 1911 at the convention in South Chicago he was elected to the presidency and was re-elected at the 12th and 13th conventions in Milwaukee, Wis., and Eveleth, Minn.

He moved to Chicago with his family in 1915, at which time he served as manager of the Glasilo, holding the position simultaneously with the presidency. One year later he made his residence in Cleveland, where he organized the International Savings and Loan Co., of which he was secretary from the time of the company's organization.

His relation with the KSKJ was severed when his proposal of reinsuring the Union was rejected. In his years of service to the KSKJ, Paul Schneller served the organization enthusiastically, and contributed to the success the Union now enjoys.

Besides the widow and children, he is survived by two brothers, Math in Yugoslavia and Joseph in Detroit, Mich., and two married sisters in San Francisco, Cal.

MAY FESTIVITIES

Young Ladies' Sodality of St. Stephen's Church, Chicago, Ill.

The coronation of the May Queen Sunday, May 7, 7:30 p.m. This ceremony will be beautiful and impressive, and we invite all to attend.

On Mother's Day, May 14, we will entertain our mothers at a play and dance. The play, "The Mystery of the Masked Woman," will be a thrilling episode. The characters are well chosen and will do their utmost to please. Between the acts there will be two or three beautiful gifts for the mothers. The tickets for the play and dance will be 35 cents; for the dance alone 25 cents. Johnny and his Merrymakers will lend their tuneful harmony for the evening.

On May 26 we will invite our mothers to join us at our monthly meeting. They will partake of some delicacies and enjoy a very amusing program—"The Home Talent Show." Each of our mothers will receive a small token of appreciation and remembrance.

Sunday, May 28, the sodalists will receive Communion with their mothers at the 7 o'clock Mass, which will be offered for their intentions. This will present a beautiful and inspiring picture.

Sodalists are urged to invite their mothers to attend these festivities. This will be our way of expressing our love for our mothers, and devotion and love to our heavenly Queen.

Stephen's Sports Groom Ball Team

Chicago, Ill.—The St. Stephen's baseball squad is working hard and is rounding into fine shape. Other than a few sore arms and aching muscles, the boys are in tip-top form and will be on deck when the first game is called.

Joe Kappa, the only married man on the squad, came to camp before expected, after he shelved his candy business.

Jake Basco, the big "prison" of the Midwest league, has also left the candy business. Fans think he will leave the baseball team for a married life, but "Prison" says, "Nothing to fear, as yet."

While the boys are rounding into form, the girls are getting along fine in their own camp, according to Hugo Atwell, who claims the girls have a fast infield combination and a hard-hitting outfield. Elsie Wencel put three over the fence in a practice session.

In a warm-up game last Wednesday the regulars beat the subs, 8 to 6, in a tilt that went 10 innings. Hank Basco and Ribic were the hurlers for the regulars, while the subs used seven. G. Banich connected for a home run in the third.

Sharlie Allen.

To Inaugurate Social Program After Lent

Joliet, Ill.—After Lenten activities of the Joliet KSKJ Booster Club will be inaugurated April 25 when the club sponsors its second annual candy dance in the Slovenia Hall.

The committee, Anton Lilek, chairman, assisted by Anton Kochevar, Louis Skul, Alice Planker, Margaret Lukanich and Genevieve Laurich, has plans in formation and announces that Ted Bolte and his Red Coats will furnish the music.

The mothers and fathers of the members will be entertained May 11 in a program arranged especially for them by the boosters. The features include two orchestras composed of booster club members. It will be an invitational affair.

Publicity Agent.

BUNNY HOP

Euclid, O.—The "Bunny Hop" will be sponsored by the Young Ladies' Sodality of St. Christine's Parish Easter Sunday. Music and vocal numbers have been assigned to Bobby Geltman and his radio orchestra.

It isn't always the brainiest man who forges ahead. A low-brow will often cause the crowd respectfully to make way for him—if he happens to be carrying a ladder.

their mothers at the 7 o'clock Mass, which will be offered for their intentions. This will present a beautiful and inspiring picture.

Sodalists are urged to invite their mothers to attend these festivities. This will be our way of expressing our love for our mothers, and devotion and love to our heavenly Queen.

Sodality Girl.

Joe Sports End Basket Season

Cleveland, O.—The St. Joseph Sports did not place first in the Interlodge basketball League nor did finish in the runner-up position. They wound up the league season in an exhibition game last Friday and took a trouncing at the hands of the Loyalites, but still they feel that they had a successful season.

Winning eight tilts in 15 encounters in a stiff league such as the fraternity wheel, is a good showing. That is the contention of the fans who have marked the Sports as one of the peppiest, scrappiest and play-to-the-finish teams. The first year's experience in the league, added to the youth of the team, for the boys are young fellows, may compensate for the inability to throunce the leaders. The boys won the admiration of the fans because they apparently play the game for the sake of the game.

The statistics compiled and announced April 6 by Joe Vidmar show that J. Debenjak, Sports Flash who figured in JJay attacks, placed second in the league scoring by parting the meshes for 44 goals and 21 charity tosses for a total of 109 trailing the leading scorer Meehan of the Pioneers who tallied a total of 117.

Debenjak was also selected as forward on the second all-star team picked by the American Home Junior and Journal and Observer, Cleveland publication.

Dolenc, another Jay point-getter who collected 72 points in league play, was given honorable mention by the American Home Junior.

The team will now pack its suits in mothballs, for the Sports are ready to start with their two ball teams, hardball and softball, added to a girl-combine that will cavort on the softball diamonds.

KSKJ ATHLETIC BOARD

Frank Banich, chairman, 2027 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Pauline Treven, 1229 Lincoln St., North Chicago, Ill.

Josephine Ramuta, 1805 N. Center St., Joliet, Ill.

John J. Kordish, 325 Howard St., Chisholm, Minn.

Anton Grdina Jr., 1053 E. 62d St., Cleveland, O.

F. J. Sumic, 222 57th St., Pittsburgh, Pa.

Rudolph Maierle, 1120 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

Joliet Jays Will Follow All Sports

Joliet, Ill.—The Joliet KSKJ Booster Club is sport-minded and will participate in a number of sports as soon as weather permits.

The club intends to place in the field a strong baseball team, following discussion at the recent meeting.

The while the indoor sport, bowling is still in season, the Tezak Florals, composed of the following members of the booster club, Josephine and Ann Ramuta, Ann Papesh, Helen Vesel, Berta Vershay and Mitzi Jones, are spilling pins over local alleys.

The club also entertains sponsoring a golf tournament, the tentative date being set for May 30. A special meeting to discuss plans will be called shortly.

In the line of unorganized sports the boosters will take to the beaches this year. Picnics, with races, baseball, swimming, wieners and all that goes to make picnics grand times will also be arranged for booster club members.

Publicity Agent.

Pueblo, Colo.—Sunday, April 16, will be the regular Communion Sunday for the Holy Name Society of St. Mary's Church.

LA SALLITA HAS PLEASANT DAY-DREAM

Every now and then I am possessed by that strange and yet thoroughly enjoyable affliction known as day-dreaming. Its causes, most likely, are the natural turn of a tired mind seeking rest by painting pictures of happy times at happy events.

Whatever may be the cause of these reveries, they bring back with vividness, cheer and color the events of bygone days and bygone bowling tournaments.

I had just stirred out of one of these reminiscent spasms when I was gently reminded that I would be expected to contribute an article toward this year's tournament, thus giving me something of an idea what to write about.

I saw plainly, just as if it were today, the Joliet tournament of 1930, my first entry into the bowling world. I visioned James Zefran of Chicago displaying the graceful steps of a ballet dancer as he toed the foul line. On alley No. 10 I saw Ed Kompare and his St. Florian Lodge getting spares, strikes and a good share of splits and errors. It seemed as if they were out for a good time, instead of bowling. Being during Lent, there was no dance or social affair—but in the offing is the well-known Blamers get-together—the flashy looking yellow roadster—and its handsome driver.

The scene changes to prior to the South Chicago tourney and Tony Grdina's Morticians matching their strength against a La Salle team in La Salle, Ill. Writers convene in South Chicago—the master step of Ed

JAY PIN LEAGUE STOPS ROLLING

Vidmar Bakeries Top Joliet Kay Jay Booster Pin Circuit

Joliet, Ill.—The last ball of league rolling in the Joliet KSKJ Booster circuit was rolled Tuesday, April 4, and found the Hickory St. Markets topping the list with 34 wins and 17 losses.

The high scores show Edward Ramuta with 205, John Churnovich 200 and Bertha Vershay 200.

Vidmar Bakeries placed second with 29 victories and 22 setbacks, while the Slovenian Coal Co. tallied 26 wins and 25 losses. The Eagle Furniture Co. finished last with 14 advantages and 27 reverses.

The booster club is grateful to the sponsors of the teams, namely: Vidmar Bakery, Hickory St. Market, Slovenian Coal Co. and the Eagle Furniture Co.

Joseph Zalar, supreme secretary of the KSKJ, lifted the league curtain by rolling the first ball, paving the way for a 51-game schedule. Al Juricic rolled the final ball and with it garnered 203 for the evening's score.

Publicity Agent.

IMPORTANT MEETING

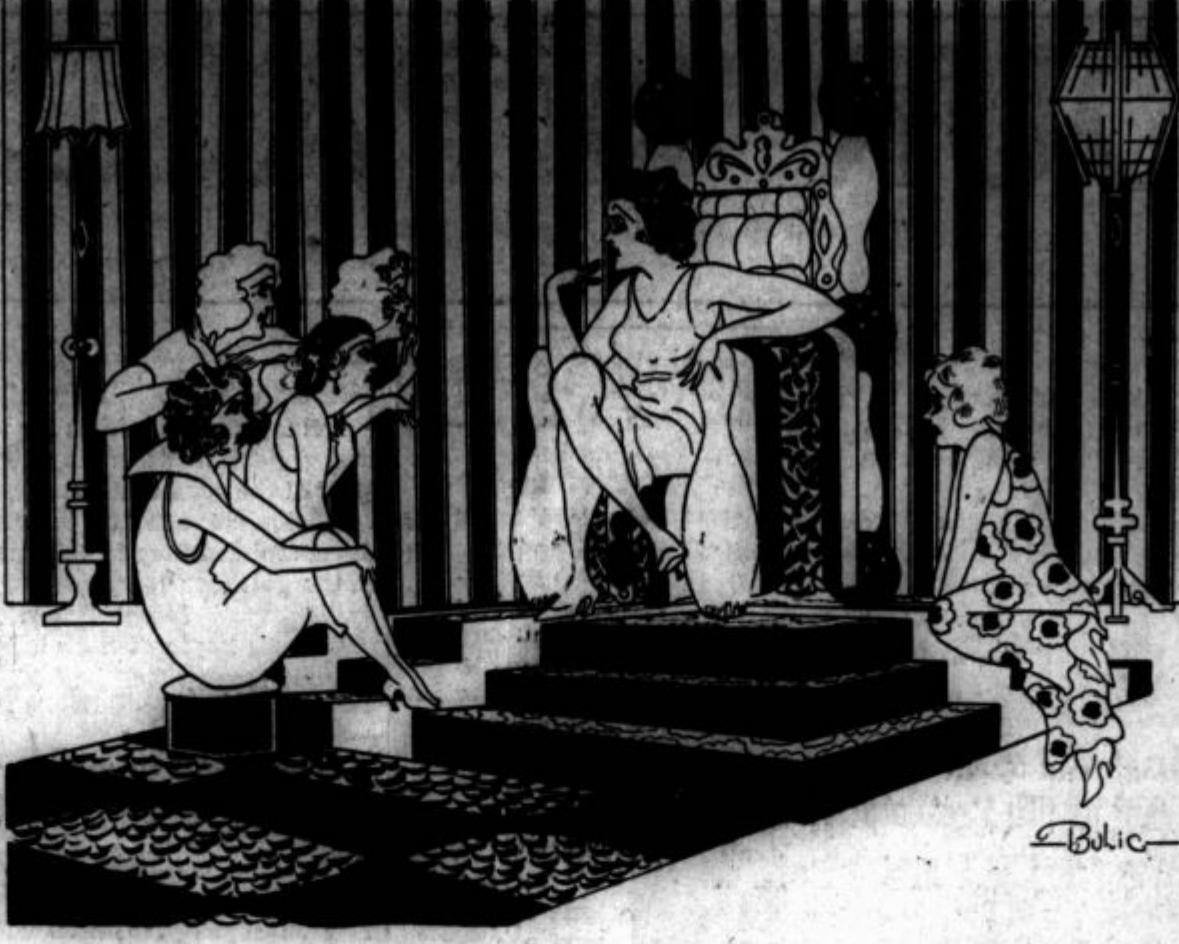
Many important topics will be in order for discussion at the April 13 meeting of St. Christine's Lodge No. 219, Euclid, O.

All members be there. The meeting will start at 7:30 p.m. in the St. Christine's Hall.

Alice Bradac, Sec'y.

fect game—the first perfect score in a Kay Jay tourney—the house is in an uproar, cheering on all sides—Oh, what a dream!

La Sallita.

Above is the Queen of Maples and Mineralites, and she has nothing to do with oncoming festivities of the May pole dance. She is the queen of KSKJ women bowlers, and at present, and for the past three years, represents the bowlers of St. Mary's Lodge, No. 79, of Waukegan, Ill.

The girls of the Waukegan lodge won the championship so often that were the throne other than mythical, one would not hesitate to say that it should be shipped to their meeting chamber where they could use it to advantage.

Not only do the Waukeganites hold the five-woman team championship, but they have a string of championships, two-woman, individual and all-events honors won by members of the Lodge. They have a

monopoly on all laurels to the extent that the statistician compiling the records for the women's events already knows that Waukegan is to be affixed to the events.

How long will the Waukeganites reign? How long will other Jay lassies look wistfully to the coveted crown?

At the present time no odds or even money is offered as to what the outcome will be at the forthcoming tourney to be held in Chicago, April 29 and 30.

The Waukeganites may bowl as they have in the past three years, each year beating their own record—and they may not. The champion, however, always holds the edge.

Following the next tourney, there will again be a coronation. Advance reports show that all the Kay Jay lassies who will compete this year are rated as A-1 pin crashers, and it will be nothing unusual for the scorekeepers to mark up 200 games for the girls—even, possible making the men get down to real business of bowling to protect their records.

Cleveland, O.—Following the oil-up of the ticker last week in the Our Page office to serve as a quotator of Jay shares of good will, the mechanism lost all semblance of being a worn-out alarm clock, and was ready to omit miles of tape into seven waste-baskets, equipped to do heavy duty.

Up to the last reading midnight, April 8, the following quotations came over the quarter-inch tape; all quotations listed as Jay Goodwill Inc.:

Waukegan, par plus 100%
Joliet, par plus 100%
Sheboygan, par plus 100%
Milwaukee, par plus 100%
Joliet, par plus 100%
South Chicago, par plus 100%
Chicago, par double plus 100%
Cleveland

All evaluations are determined, using last year's training as a base.

The ticker clogged as the Cleveland quotation was about to appear—that is what the one in charge said. But, it was midnight at the time, and a bit too dark to make any quotation. However, the do-fangled clockwork hasn't been working since, and the engineers are now entertaining the possibility that the tape ran its wind.

In the event that the ticker will not be in running order by the time this hits the ink and the presses, typewriter will be hooked up to the wires, and the big shots of the Jay trading world may continue to send in their requests, and quotations will be made.

The influence of the 18 amendment, recognition or not of Russia, the outcome of the disarmament conference will have no bearing on Jay Goodwill Inc. As in past years the shares will be a sell-out, according to present predictions made by the bowling headquarters and the Chicago committee.

The program is too detailed to be published in full, but Clifford Routzon, director, assures that it will be an entertaining bill.

The senior members of St. Joseph's Lodge are showing their co-operation by taking in charge the disposal of tickets, program advertising and all details, leaving for the young members the production of the show.

In a big town, such as Cleveland, 500 tickets don't go a long way, so Clevelanders, Lorainites, Barberitonians and others of nearby towns are reminded to procure, or at least reserve, their tickets early. Admission 35 cents. Reservations can be made by writing to Frank Mattoh, 837 Alhambra Rd.

Euclid, O.—Troy Singer's Night Owls of WJAY fame have been assigned to furnish the entertainment at a spring frolic to be sponsored May 7 by the Junior Holy Name Society of St. Christine's Parish in St. Christine's Auditorium. Admission will be 29 cents.

Euclid, O.—Alice Bradac, Sec'y.

Euclid, O.—Troy Singer's Night Owls of WJAY fame have been assigned to furnish the entertainment at a spring frolic to be sponsored May 7 by the Junior Holy Name Society of St. Christine's Parish in St. Christine's Auditorium. Admission will be 29 cents.

Euclid, O.—Alice Bradac, Sec'y.

Euclid, O.—Alice Bradac, Sec'y.